

I Högan Nord

Vårt land, vårt land, vårt fosterland,
ljud högt, o dyra ord!
Ej lyfts en höjd mot himlens rand,
ej sänks en dal, ej sköljs en strand,
mer älskad än vår bygd i nord,
än våra fäders jord.

Din blomning, sluten än i knopp,
skall mogna ur sitt tvång.
Se, ur vår kärlek skall gå opp,
ditt ljus, din glans, din fröjd, ditt hopp,
Och högra klinga skall en gång
vår fosterländska sång.

I högan nord vår vagga stod
vid stormigt hav och skummig flod,
Vi växte upp ur frostig bädd
som vintergran i drivor klädd.
Han står så grön
i vita snön,
han reser stark
sin kronas park
ur armod och ur ödemark.

Som tusen vågor sammangå
kring Finlands bygd i gördel blå,
så mötas hjärtan, mötas namn,
o, fosterland, uti din famn.
Att bära glatt
din fanas skatt,
att kämpa med
i främsta led
var fäders bragd, var Vasa sed.

Vårt land! Vårt finska fosterland!
Din fasta botten är vår strand.
Så lär oss bli din starka vall,
som havets våg ej bryta skall.
Slå högt, vår barm!
Väx stark, var arm!
Väx stor i skygd
av söners dygd,
vår höga nord, vår finska bygd!

Maa ponteva Pohjolan äärillä on:
se on entistaistojen tanner;
Niin rohkea, reima ja horjumaton:
se on muistojen mainio manner,
se maa minun mieltäni innostaa;
se on Kymmenen, Kymmenen virran maa.

Revontulta sen talvinen taivas luo,
kun pakkanen parhaana räiskää,
ja tunturilaaksojen vuolas vuo
se kallioseinihin läiskää;
niin mieltäni nostaa ja juhlistaa
tämä Kymmenen, Kymmenen virran maa.

Kesäaurinkos kanssa mä valvonut oon ja
viettänyt yötöntä yötä, ja vaipuen vienohon
haaveiluun vain katsonut Luojan työtä.
En tenhoas tuota voi unhoittaa,
oi Kymmenen, Kymmenen virran maa.

Olet voiman ja vilppauden kotimaa
tätä kannat kaksoisleimaa!
Se mieleni toivoja toinnuttaa,
se antavi intoa reimaa.
Oi loistaos loitolle aikojen taa,
tulevaisten toivojen kallis maa!

Österbotten, Österbotten,
land vi ha ändå!
Allt från Tornes dubbelälvar
ner till Lappfjärds å.
Le i ljusa sommarnätter,
åkrar, ängar, fjäll och slätter,
skogar, sjöar, skär och öar,
bottenböljor blå.

Österbotten, Österbotten,
hem för frihet, rätt!
Hellre dö än bojor bära,
det var fädrens sätt.
Aldrig de sin rygg ha buktat,
våld och våld de själva tuktat.
Stolta minnet elde sinnet
än hos bottnisk ätt!

Fri såsom Bottens brusande bölja
växte vår unga, vår trotsiga håg,
älskar som hon med kärlek omskölja
stränder och öar, där dagen han såg.
∴ Vill dock ej ständigt vid stranden förbida,
ut vill han, ut för att kämpa och strida,
ut på de blånande fjärdarna vida,
världen omkring uppå vikingatåg. ∴

Emot mörker, emot fördom, går okuvlig den
bottniska fylkingen fram
för att skapa en framtid åt sig själv, åt sin hembygd,
sitt språk och sin stam.
∴ Var kämpens bana gått,
hur han sin strid bestått,
hem han längtar dock sist till sin älskade kust
att som vågen lugn i hågen somna bort från
levnadens stormiga dust. ∴

Söner av ett folk som blött
på Narvas hed, på Polens sand, på Leipzigs slätter,
Lützens kullar,
än har Finlands kraft ej dött,
än kan med oväns blod ett fält här färgas rött.
Bort, bort, vila, rast och fred!
En storm är lös, det ljungar eld och fältkanonens åska
rullar;
framåt, framåt led vid led!
På tappre män se tappre fäders andar ned.
Ädlaste mål
oss lyser på vår bana;
skarpt är vårt stål
och blöda är vår vana.
Alla, alla käckt framåt!
Här är vår sekelgamla frihets sköna stråt.
Lys högt, du segersälla fana,
sliten av strider sen en grånad forntids dar,
fram, fram, vårt ädla, härjade standar!
Än finns en flik med Finlands gamla färger kvar!

Hur härligt sången klingar på älskat modersmål!
Han tröst i sorgen bringar, Han skärper sinnets stål!
Vi hört den sången ljuda i ljuvlig barndomstid,
och än en gång skall bjuda åt oss i graven frid!
Du sköna sång, vårt bästa arv från tidevarv till tidevarv
ljud högt, ljud fritt från strand till strand
i tusen sjöars land!

Vad ädelt fädren tänkte, vad skönt de drömt en gång,
det allt de åt oss skänkte i modersmålets sång.
Hur våra öden randas, den sången är oss kär.
Vår själ i honom andas, vår rikedom han är!
Du sköna sång, vårt bästa arv från tidevarv till tidevarv
ljud högt, ljud fritt från strand till strand
i tusen sjöars land!

O Finland se, din morgonljusning randas,
och natten skingras, hotfullt mörk och lång.
Hör lärkans röst med rymdens susning blandas,
snart rymden fylles av jubelsång.
Se natten flyr och fritt du åter andas.
Din morgon ljusnar, o fosterland.

Stig högt, vårt land, som du ur natt dig höjde.
Den dag dig väntar, fritt och öppet möt
med samma kraft, med samma mod, du röjde,
när träldomsoket du sönder bröt.
Förtrycket aldrig dig till jorden böjde.
Ditt verk dig väntar, o fosterland.

Jag gungar i högsta grenen av Harjulas högsta ås.
Vitt skina de blåa vatten, så långt de av ögat nås.
Av Längelmävesis fjärdar där skimrar ett silverband
och Roines älskliga vågor i fjärran kyssa dess strand,
och Roines älskliga vågor i fjärran kyssa dess strand.

Och blå som en älsklings öga och klar som ett
barndomshem
den gungande Vesijärvi sig stilla smyger till dem.
Och hundra öar simma allt uti dess vida famn,
naturens gröna tankar i blåa vågornas hamn,
naturens gröna tankar i blåa vågornas hamn.

Du helige himlens Herre, hör lilla fågelns bön!
Ack, hur är din jord så ljuvlig, ack, hur är din himmel
så skön!

O låt våra sjöar stråla klart uti vår kärleks brand!
O herre, lär oss att älska, o lär oss att älska vårt land!
O herre, lär oss att älska, o lär oss att älska vårt land!

Jag sitter, källa, vid din rand
Och ser på molnens tåg.
.: Hur ledda av en osedd hand
de växla i din våg. .:

är kom en sky, den log så röd,
som rosenknoppen ler;
.: Men ack hur snart farväl den bjöd,
för att ej komma mer. .:

Dock, där en annan mera klar
och strålande igen.
.: Ack, lika flyktig, lika snar,
försvinner även den. .:

Jag tänker, när jag ser dig så,
uppå min egen själ:
.: Hur mången gyllne sky också
har bjudit den farväl. .:

Men hur de kommit, hur de gått,
jag känt dem ganska väl;
.: De varit tomma skyar blott
i spegeln av min själ. .:

Över bygden skiner sol i blånande sky'
och när sunnan kring fälten dansar,
klöverns kransar
sprida sin sommarkdoft
till alla loft
i grönlädd by.

| :: Och det vajar i björkar och leker i lid'
| och det susar av sånger i sommarns glada tid'
| Signe Gud den dofterika sommartid. ::

Och med vännen vill iag vandra hand uti hand,
vill jag vandra bland blomsterängar'
klöversängar,
vandra isolens sken
på åkerren
till älvens strand,

| :: där det vajar i björkar och leker i lid'
| där det susar av sånger i sommarns glada tid.
| Signe Gud den glädjerika sommartid. ::

Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord,
du tysta, du glädjerika sköna!
Jag hälsar dig, vänaste land uppå jord,
:,: din sol, din himmel, dina ängder gröna :,:

Du tronar på minnen från fornstora dar,
då ärat ditt namn flög över jorden.
Jag vet, att du är och du blir vad du var.
:,: Ja, jag vill leva, jag vill dö i Norden :,:

Der er et yndigt land,
det står med brede bøge
nær salten østerstrand
nær salten østerstrand.
Det bugter sig i bakke, dal,
det hedder gamle Danmark,
og det er Frejas sal,
og det er Frejas sal.

Der sad i fordums tid
de harniskklædte kæmper,
udhvilede fra strid
udhvilede fra strid.
Så drog de frem til fjenders mén,
nu hvile deres bene
bag højens bautasten,
bag højens bautasten.

Hil drot og fædreland!
Hil hver en danneborger,
som virker, hvad han kan
som virker, hvad han kan!
∴ Vort gamle Danmark skal bestå,
så længe bøgen spejler
sin top i bølgen blå,
sin top i bølgen blå. ∴

Mu isamaa, mu önn ja rööm,
kui kaunis oled sa!
Ei leia mina iial teal
see suure laia ilma Peal,
mis mul nii armas oleks ka,
kui sa, mu isamaa!

Sa oled mind ju stinnitan'd
ja ules kasvatan'd!
Sind tänan mina alati
ja jään sul truuiks surmani!
Mul kõige armsam oled sa,
mu kallis isamaa!

Su tile Jumal valvaku,
mu armas isamaa!
Ta olgu sinu kaitseja
ja võtku rohkest' önnista',
mis iial ette võtad sa,
mu kallis isamaa!

I Ungdomens Vår

15

Studentsång

Herman Säterberg

Sjungom studentens lyckliga dag,
låt oss fröjdas i ungdomens vår!

Än klappar hjärtat med friska slag,
och den ljusnande framtid är vår.

∴ Inga stormar än
i våra sinnen bo.

Hoppet är vår vän
och vi dess löften tro,
när vi knyta förbund i den lund,
där de härliga lagrarna gro
där de härliga lagrarna gro.

Hurra! ∴

Pojat tenttiin emme me ehtineet
kera veljien uurastaneitten.
Meill' eivät laakerit lehtineet
akateemisten seppeleitten.
Mutt' laulu on meidän ja laulupuu.
Se kukkii, kun laakerit lakastuu.

Me saavuimme kerran Helsinkiin
hyvin nuorina voittoisina.
Pian palattais taas, niin päätettiin,
joka ainoa maisterina.
Muut tulivat silloin ja tekivät niin,
me jäimme jäljelle Helsinkiin.

Toki meillekin riemu ja rikkaus työn
oli tuttua, koimme sen kyllä.
Mutt' valkeus yhden keväisen yön,
yks' — syleilyllä
tuhat kertaa suuremman riemun toi.
Luvut jäivät ja kirjoja nakersi koi.

Niin vuodet vierivät luotamme pois
kuin virtana viivähtämättään.
Moni meistä jo tahtonut mukaan ois,
mutt' nousta ja nostaa kättään
ei jaksanut heikko ja herkkä mies,
joka elämän riemut jo tarkkaan ties.

Mutt' laulumme, teinilaulumme tää
oli meidän ja rakkaus neitten.
Ne taisivat täysin ymmärtää
teot teinien eksyneitten.
Ne samppanjaks' elon kalkin loi
ja laulumme, teinilaulumme soi.

Ja kun kerran veljet kaikki on nää
vain unohtunutta multaa,
ylioppilaslakkimme jäljelle jää
hiven lyyrassa kiiltää kultaa.
Näin teinit, toverit, eli ja joi,
ja elämän kirjaa nakersi koi.

::: Gaudeamus igitur,
iuvenes dum sumus! :::
Post icundam iuventutem,
post molestam senectutem
::: nos habebit humus. :::

Ubi sunt, qui ante nos
in mundo fuere?
Vadite ad superos,
transite ad inferos,
ubi iam fuere!

Vita nostra brevis est,
brevi finietur,
venit mors velociter,
rapit nos atrociter,
nemini parcetur.

Vivat academia,
vivant professores!
Vivant membrum quodlibet'
vivant membra quaelibet,
semper sint in flore!

Vivant omnes virgines,
faciles formosae!
Vivant et mulieres,
tenerae, amabiles
bonae laboriosae!

Vivat et respublica
et Qui illam regit!
Vivat nostra civitas,
maecenatum caritas,
quae nos hic protegit!

Pereat tristitia,
pereant osores!
Pereat diabolus,
quivis antiburschius,
atque irrisores!

Integer vitae scelerisque Purus
non eget mauris iaculis neque arcu
nec venenatis
gravida sagittis
Fusce, pharetra

---

19 Ur "Alt heidelberg"

O, du studentens glada liv,
värthan har du försvunnit
med dina muntra tidsfördriv,
din fröjd, som skyhögt brunnit.
Förgäves jag omkring mig ser,
jag finner dina spår ej mer.
∴ O, jerum, jerum, jerum,
O, quae mutatio rerum. ∴

Var äro de som kunde allt,
blott ej sin ära svika,
som voro män av äkta halt,
och världens herrar lika?
De drogo bort från vin och sång
till vardagslivets tråk och tvång.
∴ O, jerum, jerum, jerum,
O, quae mutatio rerum. ∴

Den ene vetenskap och vett
in i scholares mängder
den andre i sitt anlets svett
på paragrafer vränger
en plåstrar själen som är skral
en lappar hop dess trasiga fodral
∴ O, jerum, jerum, jerum,
O, quae mutatio rerum. ∴

Men hjärtat i studentens barm
kan ingen tid dock isa.
I allvar som i skämt, så varm
vill han sin ungdom prisa!
Det gamla skalet brustit har,
men kärnan finnes frisk dock kvar,

∴ och vad han än skall mista
den skall dock aldrig brista! ∴

Så sluten bröder fast vår krets
till glädjens värn och ära!
Trots allt vi tryggt och väl tillfreds
vår vänskap trohet svära.
Lyft bägarn högt och klinga vän!
De gamla gudar leva än
∴ bland skålar och pokaler,
bland skålar och pokaler! ∴

Sköna maj, välkommen
till vår bygd igen!
Sköna maj, välkommen,
våra lekars vän!
Känslans gudaflamma
väcktes vid din ljusning;
jord och skyar stamma
kärlek och förtjusning;
sorgen flyr för våren,
glädje ler ur tåren,
morgonrodnad ur bekymrens moln.

Blomman låg förkolnad
under frost och snö;
höstens bleka vålnad,
gick hon nöjd att dö.
Vintern, härjarns like,
som föröder nejden
och i skövlat rike
tronar efter fejden,
satt med isad glaven
segrande på graven,
dyster själv och mörk och kall som den.

Inga strålar sänktes
på vår morgon ner,
ingen daggtår skänktes
nordens afton mer,
tills, av svaner dragen,
maj med blomsterhatten
göt sitt guld i dagen,
purpurklädde natten,

vinterns spira bräckte
och ur lossat häkte
kallade den väna Flora fram.

Nu ur lundens sköte
och ur blommans knopp
stiga dig till möte
glada offer opp.
Blott ditt lov de susa,
dessa rosenhäckar,
till din ära brusa
våra silverbäckar,
och med tacksam tunga
tusen fåglar sjunga
liksom vi: Välkommen, sköna maj!

Vintern rasat ut bland våra fjällar,
drivans blommor smälta ned och dö.
Himlen ler i vårens ljusa kvällar,
solen kysser liv i skog och sjö.
Snart är sommarn här i purpurvågor,
guldbelagda, azur skiftande,
ligga ängarne i dagens lågor,
och i lunden dansa källorne.

Ja, jag kommer! Hälsen glada vindar,
ut till landet, ut till fåglarne,
att jag älskar dem, till björk och lindar,
sjö och berg jag vill dem återse,
se dem än som i min barndoms stunder,
följa bäckens dans till klarnad sjö,
trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågelns lek kring fjärd och ö.

Slumrande toner fjärran ur tiden,
toner ifrån stugor, från fält och vänan lid,
sällsamma röster ur gravarnas dunkel,
jubel och kvalsång från hänsovnas strid.
∴ Vaknen alla, höjen eder! Fädernas budskap
I bringen till söner, till lysande tid. ∴

Står inunder rönnen lutande stugan,
mossbeväxt är trappan och ogräsen gro.
Innanför rutornas gröngamla stängsel
minnena de sova i ljudlösa ro.
∴ Böj ditt huvud! Träd försiktigt! Helig är platsen,
där fädernas hägnande andar bo. ∴

Slocknande kolen vi tända på härden.
Varsamt vi taga det kära i vår vård.
Spinnrocken surrar vid lågande brasan,
medan vi väva på sägnernas bård.
∴ Flamma forneld! Lys vår gärning! Lys genom tiden,
för sönerna väg hem till fädernas gård! ∴

Fafa Ska Sjung

Josip va in litin, litin klepp som bodd
naschtans i Kåtnäs lame mamm sin.
Han va blå, Kåtong-, Kåtongblå.
Han va ylak å skräik å råla ter an låg
ivaggon mitt i rume,
i en rekti Kåtongvagg där häim

Mamm hans sa: Kva je e nu fö rålās
näjä nu tror ja nov vi flyttar jag å frassin.
Tu je blå, Kåtong-, Kåtongblå.
A så for on åp motorpede som e schtjtit
streck i Klockarbackan
å in rekti Kåtongfrass sat åp

Men just vör Bila jälma frassin
så e bar fö tjeljän ut i ditje,
i e slaskåt, gåråt Kåtongdik,
He va just tenn vör Kåtongbodän
fast ianna ditje neri backan
i e slaskåt, gåråt Kåtongdik.

Emel for åp ped ti Qen
markan i in burk å e mäitspö me
åp strandän bräivär slussin
stal an se in roddbåt
for ut i Kaskusånde å sku buri mäit
Men höfstup vort an longvåt
i in blåmåla plåtbåt
Tusan, jäken
köm a stuli nöulon

Emel kom ti plomp i fjälin
feg in rekti kalsup så an vela spy
ha smaka cellulosa
smaka värr en dynjon
Emel for ti båten som i seck med bly
Men höfstup kom e titåt
in blåmåla plåtbåt
Tusan, jäken
tennar kommer Folkline

Folkline tjuta me sirenin
å Emel dro di opp som in arin möft
så tömd di ur an vattne
å tömd i an na välkan
Emel liva i å va itt ens na trött
Å notstup for an häimåt
i in blåmåla plåtbåt
;,: Tusan, jäken
köm a stuli nöulon ;,:

Brännvini he'e no ein krångloan vääto.
Mang gang he lagar ein i uusliheit å trääto.
Nooga måst an räkn ut ho mytji 'a tål
tå a' naangang styrker se me alkohål.

Tå Astu-Matt pa va ti staan å hadd na mark i tasko,
så kåmb a alder heim om int an hadd naa i flasko.
Tjärndji ho bruuka taa i moot a ibland
halwägs ti veiji mä spräta i hand.

Ein gang tā an ååter hadd ein fyllo se skaffa
Tjärndji byrja grobel yvi horleis ho sko straff a.
Gobbi låå å snarka på söötöra sett
Tjärndji klädd tā ååv an så försiktigt å nett.

Så sest ho ner mä kläädre hans å byria sprätt å sööm om
varinda plagg så snääv å trang så knapt naan sko
drööm om.
Pyyla döm på gobbi sām i fyllo siin låå.
Lekst sist å såva i ein sjildan råå9.

Mot mårne tā a kvikkna till å byrja klarn i sinni,
så tjend a så i kroppi jyså kårve in i sjinni,
byrja roop ett tjärndji siin å ljuudi va så möör,
at hon sko kom å jålp a för a halder på å döör.

Tjärndji djik ti sändji 'ans å roopa sööta gulli"
å jembra se å lååsta rååm å saa'Va tu e svuldi
nu ha e entå gaai så ia så mang gang ha sagt'
så brännvini ha de ner på dööbeddi lagt."

Å gobbi saa att pläägona va stoor, å sluut va håppi.
Men kåmbä ja ifråån dehäär me liivi kvaar i kråppi
så låvar ja me hand på monn, å minns va ja seir,
ti alldär slepp ein brännviinsdråppo neir i strupi meid’.

Tå ömsa tjärndji klääde ååv an, såm var vääv åv skumi
å linda döm i lakane å bar döm uut uur ryymi.
Sylma släfft å gobbi a diik opp på tridi daan.
Men han sko int ha trösta taa eins Håffmansdråppa
saan.

Å ja ha vari full i femton år
men int ha e nu satt na jävla spår
::åp kråppin män, åp knåppin män KNÅPPIN ELLER
KRÅPPIN?

å lieävren täij e no å uutan såår::

BORDE INTE ANDRA VERSEN GÅ PÅ DIALEKT?

Om Alko höjer priserna i år
vi klarar alla kriserna gutår
:: fortfarande frånvarande
vi dricker nåt motsvarande gutår ::

Hälsninga har ja ifrån Linnuspera
ter vi pedigreerar.

Hannes å ja tsöft varsin koddå en da
å vi kontrolleera:

Miin va en noppå, hä juså kukkå
tå får di koma mä va noppona di haar.

He too åpp grinda, så mytsi e hinda
tå foor ja strax ti en djuurläakar.

A han sa såstee. Tu sko booda dsee
nu å tā en lillan suup såstee”.

Ja to råada få goo å ein knårkopp droo
heila noppå in isömnes roo.

Saan så vaknast e åpp, vaalt ti kåhmelå
håksa vingel ååv i illdsåälå,

men he jälpa braa, för he såå int naa
vartsin grinda eller klinkkona

Rump, rump, rumpeliraa
söjs er ti nopponaa.

Ja pa int vaal ill ut å åppställt ja
en noppå e braa til haa.

Ni ska int tro e a viri skruuft
för he tappa jämträ.

En tiid så böula he å hadd så druuft,
håksa vaal ti kräntså.

Men ja tänkt jysså, hä fol int bysså
he kan jo jämter mä va jämträ e kvaar.

Ja foor tii staan, å ter tsöft ja saan
ti gröön pare brillona så noppå nu har.

He er rooli me glasögona he tror et
alltihop e gröönfoodrä.

Tå ja bruukar still tårttis he mår iil
tycker ja he boodi noo räck till.
Ja bruukar haa Jorvas kaakona
tömte rowonaa å pääponaa,
men så hääkon too he får alder noo
juså Majaback koddå utan roo.
Rump, rump...

Ni kan int tro va he er löös ti målk,
huredseeristsuulå.
He kamber bara juså an sko pålk,
he bäst jer å imillan Uulå.
Int naasås djuura haar toko juura,
tå får di koma mä va juura di haar.
Om man drar ein gang, komber e
fleir gang, å ni kan int troo tokan
romppå e haar.
Juså svängdöre å på gångjääne,
viitsis bort, så int e sloiskar naa.
Nu får kvinnfälttsi mytsi båter ti
hald he romppå bårt från möjkhinttsi.
Nu ska int an träng, ha e täär å häng,
he ha noo hängd teer rei laagom läng
å betygdelse har e alltiili. Stämber
Korp-Matt saa tacksägelsi.
Rump, rump...

Än som förr om åårä
kåmbår ååter våårä
blååsand ifrån än varmære zoon.
Taatsä ti dråppar
all skranglo tåppar
gröönskar på pälargoön.
Fågla ti vääsñas värr än di bruuk
tsänsлона vaar så öim å så mjuuk.
Onga åm kvålða
sväittas ondi fällda
knålldår å foodrar struuk.

Kansje vi prooar
mang sårттäs skooar
fön e vaar tårtт på bakka än daag.
Snuuo ska bråkk ås
hoosto ska knåkk ås
båinä vaar mjuuk å svaag.
Men om vi gaar åt Fåboda til
krååko ho slåår i stjye sin drill.
Takkona lambar
åinriisi dambar
tsånga vaar yyr å vill.

Driivona löisis
Remso ho pöisis
vattni hä stuuar upp i all diik.
Iisa ti blåkknar
pimplarå dråkknar
fast i än grunnån viik.
Men saan ti nåågra som lämnar kvaar

bär uut motoorä siin som di haar.
Lägger döm i bääta
som är roti i nääta
puustar å svär å draar.

Daga vaar länger
näätträ vaar tränger
snaart siir a duuni runt uuta äld.
Hööger å hööger
soolä ho hänger
äin meeter minsta var kväld.
Gräsi hä fröudas räjä vi var knuut
kuuddona röutar räjä å vil uut.
Stinn vaar i haga
juuri ondi maga
böndrä vaar nöjd ti sluut.

Grannas skithus ha raka ikull,
å vårt he står där å lytar.
Bäter ti å ta, ein lillan syp,
som ti vara rikit ytan.

Fafa ska sjung,
fafa ska sjung,
fafa ska sjung för tollon sin.

Tattarn ha stuli tupplotji bort,
å potten on gistnar up gärdi. DENNA RAD OK?
He finns så myki som
e sorgeligt å svårt,
he finns så myki sorger i världin.
Fafa ska sjung...

Tänkin å undrin va öid he sku va
om eldin sku slokin i spisin.
Å int sku vi kun kok,
å int sku vi kun steik,
å int sku vi få mat åt grisin.
Fafa ska sjung...

Nyland nationshus ha raka ikull
vårat he staar tär he staar än
lnt va vi nöjd me na stsylda na meir
vi skutta ikull heila stsiite
Fafa ska stjong, Fafa ska stjong
Fafa ska stjong för tållon siin

Si me svättas kvalin da
åp Närpes trä och Metall
tier så sliter jag me ploåtin
om et väit kva ja säir
Netchin brudar runt om mieg
skådar tå ja sloår
har itt nain pistol
har itt nain kniv
men in hamar oåv stoål

Ja je åp NTM
me in hamar oåv stål
NTM
he ligger i Buöle
NTM
å tier drecker di uöle
NTM
si tå ja sloår

Stjiti, ylak, åp grymt humyör
kvinnor vill ha mieg
från Närko komber di å skoåd
hör an ska arbet
Ta hit dotren, elå fruen
lies opp dönan å spring fö tett liv
fö snart je dajin slut
å karin släpper di ut

Ja je åp NTM
me in hamar oåv stål
NTM
he ligger i Buöle
NTM
å tier drecker di uöle
NTM
di lagar sopbilan
NTM
som gar hondra milan
NTM
di har stora hallar
NTM
å di har stora ballar
NTM
si tå ja sloår

Ur Törstiga Strupar

Brännvin, vatten,
smakar skit som katten.
Brännvin, helt rått,
:,: smakar jävligt gott! :,:

Viinaa, vettä
- mitä perkelettä?
Viinaa raakaa
:,: napaan kaatakaa! :,:

Där som sädesfälten böjer sig för vinden,
står nån jävel där och böjer dem tillbaks!

När fiskargubben satt på krog,
med vännerna och helan tog.
Då sa' dom: "Ta me' samma en,
med tanke på ditt andra ben."
Och gubben tog då halvan sin
men sade se'n med häpen min:
"Den jäkeln var en listig en,
för tänk – den gick i samma ben!"

Det satt en mås på en klyvarbom
och tom i krävan var kräket.
Och tungan lådde vid skepparns gom
där han satt uti bleket.
Jag vill ha sill!
hördes måseropet
och skepparn svarte: jag vill ha O.P.
om blott jag får, om blott jag får.

Nu lyfter måsen från klyvarbom
och vinden spelar i tågen.
O.P.'n svalkat har skepparns gom,
jag önskar blott att jag såg'en.
Så nöjd och lycklig den arme saten,
han sätter storsegel den krabaten,
till sjöss han far och halvan tar!

Fordom odlade man vindruvsranka,
av vars frukt man gjorde ädelt vin.
Nu man pressar saften ur en plank,
doftande som äkta terpentin.
Höj din bågare, o broder, syster.
Låt den finska skogen rinna kall
nedför strupen och om du är dyster,
låt oss supa upp en liten tall
Låt oss supa upp en liten tall
Låt oss supa upp en liten tallSKOG!

När som livet kännes mörkt och grått och trist,

GÅ PÅ FEST

När humöret allt emedan du mist,

GÅ PÅ FEST

När du tror att allting grånar,
ska du se att himlen blånar,
sommarens blommor dig förvånar,

GÅ PÅ FEST!

Är du vissen, klen och trött och matt och svag,

GÅ PÅ FEST

Skulle hjärtat bara slå vartannat slag,

GÅ PÅ FEST

Strunt i doktorn och recepter,
medicin och farmaceuter,
sluta upp och känna efter,

GÅ PÅ FEST!

Och än går det vågor i halvankaren,
i halvankaren, i halvankaren.
Och än går det vågor i halvankaren,
i halvankaren går det vågor än.
Och så rullar vi på kuttingen igen min vän.
Det går vågor än uti halvankaren.
Och så rullar vi på kuttingen igen min vän.
Det går vågor än i den.

Liksom våra fäder vikingarna i Norden,
drar vi landet runt och super oss under borden.
Brännvinet har blivit ett elixir
för kropp såväl som själ.
Känner du dig liten och ynklig på jorden,
växer du med supen och blir stor uti orden.
Slår dig för ditt håriga bröst,
och blir en man från hår till häl.

| Ja, nu skall vi ut och härja,
supa och slåss och svärja,
bränna röda stugor, slå små barn
och säga fula ord!
Med blod skall vi stäppen färga.
Nu äntligen lär jag
kunna dra nån riktig nytta av min Hermodskurs i
mord!

Hurra, nu skall man äntligen få röra på benen,
hela stammen jublar och det spritter i grenen.
Tänk att än en gång få spränga fram
på Brunte i galopp!
Din doft, o kära Brunte är trots brist i hygien,
för en vild mongol minst lika ljuv som syrenen.
Tänk att på din rygg få rida runt
i stan och spela topp.

| Ja, nu skall vi ut och härja ...

Ja, mordbänder är klämmiga, ta fram fotogenen!
Och eftersläckningen tillhör just de fenomenen
inom brandmansyrket, som jag tycker det är nån nytta
med.

Jag målar för mitt inre upp den härliga scenen:
blodrött mitt i brandgult. Ej ens prins Eugen en
lika mustig vy kan måla, ens om han målade med sked.

| Ja, nu skall vi ut och härja ...

Helan går,
sjung hoppfaderallallallej
helan går,
sjung hoppfaderallallej!
Och den som inte helan tar,
han ej heller halvan får.
Helan går,
sjung hoppfaderallallej!

Så väva vi vallman,
så taga vi halvan.
Väva vallman och taga halvan
och låta suparna gå, gå.

Fjärran han dröjer ur törstiga strupar,
redan vi tagit två modiga supar.
Ack, lilla tersen, ack, lilla hjärtevännen,
kommer du ej snart? Jo, jag kommer STRAX!

Imbelupna glaset står på bräcklig fot,
kalla pilsnerflaskor luta sig därmot.
Men därnere, misere, uti magens djup så svart,
sitter djävulen och väntar på en kvart!

Till Stockholm for Heppenepetepp,
Till Stockholm for jag.
Till Stockholm for Heppenepetepp,
till Stockholm for jag.
.: Till Stockholm for Amalia
som bad oss supa bra,
och till Stockholm for alla raska gossar
som i laget där var. .:.

Och supen tog Heppenepetepp
och supen tog jag.
Och supen tog Heppenepetepp
och supen tog jag.
.: Och supen tog Amalia
som bad oss supa bra.
Och supen tog alla raska gossar som i laget där var. .:.

I finkan kom Heppenepetepp
i finkan kom jag.
I finkan kom Heppenepetepp
i finkan kom jag.
.: I finkan kom Amalia
som bad oss supa bra.
I finkan kom alla raska gossar
som i laget där var. .:.

Men frikänd blev Heppenepetepp
och frikänd blev jag.
Men frikänd blev Heppenepetepp
och frikänd blev jag.
.: Och frikänd blev Amalia
som bad oss supa bra,
och frikänd blev alla raska gossar

som i laget där var. ∴

Hur länge skall på bordet
den lilla halvan stå?
Skall snart ej höras orden:
Låt halvan gå, låt gå!
Det ärvda vikingasinne till supen trår igen
Och helans trogna minne i halvan går igen.

Enligt Darwins teori
dag för dag utvecklas vi.
Men varför har vi högre rang
än Zoos orangutang?

Jo, djuret vid sitt vattenhål
ser till vätskebalansen
och endast primitiva vrål
kan höras från seansen.
Men människan, ett högre djur,
tar glaset med förtjusning.
Hon sjunger uti moll och dur,
och dricker för berusning.

Tänk på enda skillnaden,
så du respekterar den!
Tag dig därför ingen tår
om du ej kan "Helan går"!

Kassen full
förbi vår tull
hämtar jag hem med mig.
Jag hämtar brännvin, genever och gin
och allt så dricker jag själv.

Mitt namn är Nikolajev,
kosmonaut ifrån Sovjet.
Jag flyger runt jorden i min rymdraket.
Och jag ska vara oppe i åttifyra varv,
för det har Krusse sagt,
men det tycker jag är larv.

Jag längtar hem, hem till min planet,
bom- bom,
till fru och barn, där hemma i Sovjet,
bom- bom.
Men mest av allt längtar jag till ett rum,
med ett hjärta på dörrn,
bom- bom.
Ja, jag längtar hem till min planet,
till fru och barn, därhemma i Sovjet.

Min kapsel innehåller många instrument,
ja, mycket av sådant som ännu ej är känt.
Men lika förbannat, vad ni än nu tror,
jag glömde gå på muggen innan jag for.

| Jag längtar hem...

Livet är härligt,
tavaritj, vårt liv är härligt!
Vi alla våra små bekymmer glömmar,
när vi har fått en tår på tand; en skål!,

Ta dig en vodka,
tavaritj, en liten vodka!
Glasen i botten vi tillsammans tömmer,
det kommer mera efter hand; en skål!

Mera brännvin i glasen,
mera glas på vårt bord,
mera bord på kalasen,
mer kalas på vår jord.

Mera jordar kring månen,
mera måne i mars,
mera marscher till Skåne,
mera Skåne - bevars!

Minne!

Jag har tappat mitt minne!

Är jag svensk eller finne?

Kommer inte ihåg.

Inne!

Är jag ut eller inne?

Jag har luckor i minne,

sån' där små alkohål.

Men besinn' er,

man tatar med det brännvin man får,
när som minnet och helan går.

Minne!

Muisti hävis mut minne,

kunhan selvittäisimme

mitä sattunut on.

Minne!

Lähtisin vaikka minne,

juhlista selvisimme,

muistikatkoja on.

Mutta tiedän,

minä keinon mikä

auttapi tuo.

Ota ryyppey,

ja muistis juo.

∴, Mitt lilla lån det räcker inte, det går till öl och till
brännvin! ∴,

Till öl och brännvin går det åt,
och så till flickor emellanåt.
Mitt lilla lån det räcker inte,
det går till öl och till brännvin

Man cyklar för litet,
man röker för mycket.
Och man är fasen så liberal
när det gäller maten och spriten.
Man borde slutat för länge sedan
men denna sup är så liten.
Vad tjänar att hyckla?
Tids nog får man cykla!

Och Mauno han satt på Gullranda,
hojta på frun.
Men frun satt i andra ändan
ut i sitt paulun.
Det eka' i valven som vette mot norr,
när Mauno gick till skåpet
för att ta sig en knorr.

“Kom hit, ska vi ta en tuting,
fru Tellervo!”

Men Tellervo skrek tillbaka:

“Nej, Mauno, nå, nå!”

Men avståndet gör att man kan vara viss,
att Mauno han svälja och säga: “KIPPIS!”

Att dricka brännvin är en sed
som ingen har oss lärt.
Från början vi ej kunde
men det var blott temporärt.
Vi lärde oss så småningom
det var nog värt besvärt.
Tittiluren bom, tutidalen pang,
det var nog värt besvärt.

| :,: Rattataa, så tar vi oss en tuting,
rattataa, med mycket brännvin i.
Rattataa, rattataa
dricka brännvin gillar ja'
| för jag blir så full och gla'. :,:

53

Ren helan slunkit ner

Ren helan slunkit ner
och halvan tagen är,
men magen vill ha mer,
men magen vill ha mer,
ej släckt är dess begär.
Till tersen nu den trår,
till tersen nu den trår.
Så drickom, drickom, skål gutår.

Nu temperaturen är hög uti kroppen,
närmare 40 än 37.

Men så skall det vara när ångan är oppe,
och så är fallet uti detta nu.

| Hej, rullaati rullaati rullaati rulla,
rullaati rullaati rullallalei!
| Hej, rullaati rullaati rullaati rulla,
rullaati rullaati rullallalei!

Livet är kort som en barnunges tröja,
ingenting kan vi väl göra åt det.
Men med vår sång kan bekymren vi röja,
bort ifrån vardagens grådaskighet.

| Hej rullaati...

Snabbt flyktar ungdomens korta sekunder,
skynda dig därför och räck mig din hand!
Ej skall förgäves vi leva de stunder,
då vi med sång knyter vänskapens band.

| Hej rullaati...

Brännvini bränner, och bultar och dunkar,
sibboborna huttar och klunkar,
tar sig en Hela,
tar sig en Halva,
Tersen och Kvarten och Kvinten på!
Tar det på allvar,
liksom ystra kalvar,
tar sig en Hela,
tar sig en Halva,
Tersen och Kvarten och Kvinten på!

En del har frågat, och somliga undrar:
Kan man ta starkt när det blixtrar och dunderar?
Kan man ta Helan,
kan man ta Halvan,
Tersen och Kvarten och Kvinten på?
Svar till er alla:
Skåla när det knallar!
Pang, där gick Helan!
Pang, där gick Halvan!
Tersen och Kvarten och Kvinten på!

Sörnai gusha nietu Molotova
sörnai gusha herba Moskova.
.: Njet, njet bonimal votvot risubuska,
dara zeva votvot harasoo. .:.

Isa Stalin ja äiti Grutzheva,
iski silmää gini hibragas.
.: Oi-oi oisiba vodgaa ollut heillä,
oisi isgu gäynynd alemmas. .:.

Siellä missä versoaapi vilja,
siellä kasvoi kaunis Katjuska.
.: Katjuskalla koimat on keuhkot,
baska haisee Nevan rannalla. .:.

Oon vain köyhä kolhoosinainen,
ei oo mulla yhtään ystävää.
.: Ei ole lehmää eikä ole lammasta,
eikä suussa yhtään hammasta. .:.

Siperian lakeus on suuri,
Sonja siellä lunta lapioi.
.: Sonjalla kävi hiton huono tuuri,
kun länsituuli uutta lunta toi. .:.

Oon vain köyhä poika Petroskoista,
ei oo mulla yhtään ystävää.
.: Sirppi ja vasara ne taivahalla loistaa,
baska haisee, balalaikka soi. .:.

Strunt i sorger och bekymmer,
något roligt skall man ha.

När som livets afton skymmer,
då är det slut på det roliga.

Då går vi ut på vår balkong
och sjunger denna enkla sång:

Hej dingelidong,

HEJ dingelidong,

HEJ dingelidingelidong !

.,: Tänään otetaan, tänään otetaan,
helvetin paljon viinaa. .,:

.,: Huomenna on, huomenna on,
helvetin kova krapula. .,:

.,: Idag ska vi ha, idag ska vi ha,
helvetes mycket brännvin. .,:
.,: Imorgon ska vi ha, imorgon ska vi ha,
helvetin kova krapula. .,:

.,: Täna võtame, täna võtame,
kuradima palju viina. .,:
.,: Homme meil on, homme meil on,
kuradima kova pohmakas. .,:

Tänk om jag hade lilla nubben på ett snöre i halsen.
Tänk om jag hade lilla nubben på ett snöre i halsen.
Jag skulle dra den upp och ner,
så att den kändes som många fler.
Tänk om jag hade lilla nubben på ett snöre i halsen.

Till spritbolaget ränner jag och bankar på dess port.
Jag vill ha nå't som bränner bra och får mig skitfull
fort.

Expediten sade godda', hur gammal kan min herre va'?
Har du nå't leg, ditt fula drägg? Kom hit tillbaks när
du fått skägg!

Men detta var ju inte bra, jag vill bli full ikväll.
Då kom jag på en bra idé, dom har ju sprit på Shell.
Många flaskor stod där på rad, hurra nu jag kan bli full
och glad.
Den röda drycken rann sen ner, nu kan jag inte se nåt
mer!

Tu tu tu Tuborg
och ca ca ca Carlsberg
det är den bästa
pi pi pi pilsnern som jag vet

Tu tu tu Carlsberg
och ca ca ca Tuborg
det är det bästa
pi pi pi ölet jag vet.

Tu tu tu Ölberg
och ca ca ca Pilsborg
det är den bästa
pi pi pi biran som jag vet.

Tu ca pi Ölsner och
pi ta ca bira
det är den bästa
ca pi tu lering som jag gjort.

Uti vår mage där växa begär,
kom hjärtans kär.
Vill du mig något så träffas vi där.
Kom Skåne och Aqua Vitae
kom O.P. och allt vad sprit ä'
kom ljuva Genever, kom Överste!

Uti vårt barskåp där råder en brist,
den är så trist,
men Alko måtte väl vekna till sist.
Och då skall vi nog förgylla
vår vardag med liten fylla,
för ingen vill sakna
god alkohol.

Vem sade ordet "skål" här vid bordet,
viskande för det sällskapet kring.
Fattom kristallen, nubben är kall den,
stiger åt skallen, pling- planga- pling.
Käraste vänner, välkomna hit,
känn hur den doftar god akvavit.
Nu lilla hutten, går i kaputten,
skål lilla tutten, pling- planga- pling.

Vodka, vodka vill jag dricka,
jag vill äta kaviar.

∴ Jag vill älska russki flicka,
jag vill spy i samovar! ∴

Uppå väggen går en gädda,
med långa ludna svarta ben.

∴ Men ni ska inte vara rädda,
ta en sup, och allt går väl! ∴

Vita möss, som går i taket,
råma hest och falla ner.

∴ Men ni ska inte vara rädda,
ta en sup och allt går väl! ∴

Så Härlig Bouquet

Så lunka vi så småningom
från Bacchi buller och tumult,
när döden ropar: Granne, kom,
ditt timglas är nu fullt!"
Du gubbe, fäll din krycka ner —
och du, du yngling, lyd min lag:
den skönsta nymf som åt dig ler,
inunder armen tag!

| Tycker du att graven är för djup,
nå, välan så tag dig då en sup,
tag dig sen dito en, dito två, dito tre,
så dör du nöjdare!

Du, vid din remmare och press
rödbrusig och med hatt på sned,
snart skrider fram din likprocess
i några svarta led!
Och du, som pratar där så stort
med band och stjärnor på din rock,
ren snickarn kistan färdig gjort
och hyvlar på dess lock!

| Tycker du ..

Men du, som med en trumpen min
bland riglar, galler, järn och lås
dig vilar på ditt penningsskrin
inom din stängda bås,
och du, som svartsjuk slår i kras
buteljer, speglar och pokal,
bjud nu godnatt, drick ur ditt glas
och hälsa din rival!

| Tycker du ..

Men du, som med en trumpen min
bland riglar, galler, järn och lås
dig vilar på ditt penningsskrin
inom din stängda bås,
och du, som svartsjuk slår i kras
buteljer, speglar och pokal,
bjud nu godnatt, drick ur ditt glas
och hälsa din rival!

| Tycker du ..

Och du, som under titlars klang
din tiggarsstav förgyllt vart år,
som knappast har med all din rang
en skilling till din bår,
och du, som ilsken, feg och lat
fördömer vaggan, som dig välvt
och ändå dagligt är plakat
till glasets sista hälft,

| Tycker du ..

Du, som vid Martis fältbasun
i blodig skjorta sträckt ditt steg,
och du, som tumlar i paulun,
i Chloris armar feg,
och du, som med din gyllne bok
vid templets genljud reser dig,
som rister huvud, lärd och klok,
och för mot avgrund krig.

| Tycker du ..

Och du, som med en ärlig min
plär dina vänner häda jämt
och dem förtalar vid ditt vin,
och det liksom på skämt,
och du, som ej försvarar dem,
fästän ur deras flaskor, du,
du väl kan slicka dina fem,
vad svarar du väl nu?

| Tycker du ..

Men du, som till din återfärd,
ifrån det du till bordet gick,
ej klingat för din raska värd,
fastän han ropar: Drink!”
Driv sådan gäst från mat och vin,
kör honom med sitt anhang ut
och sen med en ovänlig min
ryck remmaren ur hans trut!

| Tycker du ..

Säg, är du nöjd, min grannen, säg!
Så prisa värden nu till slut!
Om vi ha en och samma väg,
så följoms åt... Drink ut!
Men först med vinet, rött och vitt,
för vår värdinna bugom oss —
och halkom sen i graven fritt
vid aftonstjärnans bloss!

| Tycker du ..

Hvila vid denna källa,
Vår lilla Frukost vi framställa;
Rödt Vin med Pimpinella
Och en nyss skuten Beccasin.
Klang hvad Buteljer, Ulla!
I våra Korgar öfverstfulla,
Tömnda i gräset rulla,
Och känn hvad ångan dunstar fin,
Ditt middags Vin
Sku vi ur krusen hälla,
Med glättig min.
Hvila vid denna källa,
Hör våra Valdthorns klang Cousine.
Valdthornens klang Cousine. — — — [Corno.]

Prägtigt på fältet pråla,
Än Hingsten med sitt Sto och Fåla,
Än Tjurn han höres vråla,
Och stundom Lammet bråka tör;
Tuppen på taket hoppar,
Och liksom Hönan vingen loppar,
Svalan sitt hufvud doppar,
Och Skatan skrattar på sin stör.
Lyft Kitteln; hör.
Lät Caffé-glöden kola,
Där nedanför.
Prägtigt på fältet pråla
De ämnen som mest ögat rör.
Som mest vårt öga rör. — — — [Corno.]

Himmel! hvad denna Runden,
Af friska Lofträn sammanbunden,
Vidgar en plan i Lunden,
Med strödda gångar och behag.
Ljufligt där löfven susa,
I svarta hvirflar grå och ljusa,
Träden en skugga krusa,
Inunder skyars fläkt och drag.
Tag, Ulla tag,
Vid denna måltids stunden,
Ditt glas som jag.
Himmel! hvad denna Runden,
Bepryds af blommor tusen slag!
Af blommor tusen slag! — — — [Corno.]

Nymphen, se hvar hon klifver,
Och så beställsam i sin ifver,
Än Ägg och än Oliver,
Uppå en rosig tallrik bär.
Stundom en sked hon öser,
Och öfver Bunken gräddan slöser;
Floret i barmen pöser,
Då hon den Mandeltårtan skär.
En Kyckling där,
Af den hon vingen rifver,
Nyss kallnad är.
Nymphen se hvar hon klifver,
Och svettas i et kärt besvär.
Och svettas i besvär. — — — [Corno.]

Blåsen J Musikanter,
Vid Eols blåst från berg och branter;
Sjungen små Kärleks-Panter,
Bland gamla Mostrars kält och gnag.
Syskon! en sup vid disken,
Och pro secundo en på Fisken;
Krögarn, den Basilisken,

Summerar Taflan full i dag.
Klang Du och Jag!
Klang Ullas amaranther,
Af alla slag!
Blåsen i Musikanter,
Och hvar och en sin kallsup tag.
Hvar en sin kallsup tag. — — — [Corno.]

Ändtlig i detta gröna,
Får du mitt sista afsked röna;
Ulla! farväl min Sköna,
Vid alla Instrumenters ljud.
Fredman ser i minuten
Sig til Naturens skuld förbruten,
Clotho ren ur Surtouten,
Afklipt en knapp vid Charons bud.
Kom hjertats Gud!
At Fröjas ätt belöna
Med Bacchi skrud.
Ändtlig i detta gröna,
Stod Ulla sista gången Brud.
Den sista gången Brud. — — — [Corno.]

Här är gudagott att vara,
o, vad livet dock är skönt!
Hör, vad fröjd från fåglars skara,
se vad gräset lyser grönt.

| Humlan surrar, fjäriln prålar,
| lärkan slår i skyn sin drill.
| Och ur nektarfyllda skålar
| dricka oss små blommor till.

När skämtet tar ordet vid vänskapens bord,
med fingret På glaset, som dofta,
så drick och var glad: på vår sorgliga jord
man gläder sig aldrig för ofta.

| :: Ty en blomma är glädjen: I dag slår hon ut,
| i morgon förvissnar hon redan.
| Just nu, då du kan, hav en lycklig minut,
| och tänk på den kommande sedan.::

Vem drog ej en suck över tidernas lopp?
Dock sitt ej och dröm På kalaset!
Här lev i sekunden, och hela ditt hopp
se fyllas och tömmas i glaset!

| Här sörj blott för glaset: om fyllt, så töm ut;
| Om tomt, så försänd det att fyllas,
| och minns att det sköna och goda förut,
| se'n glädjen och nöjet, må hyllas.

Ty ägne vi först åt värdinnan en skål:
vad vore vår fröjd utan henne!
Sen prise vi värden och särskilt hans bål:
vad vore vårt mod utan denne!

| Dem båda förene ett glas och en sång:
| de själva så skönt sig förente.
| Med druvorna myrten blev skapt på en gång;
| vem ser ej, vad himmelen mente?

För övrigt må värden ge alltid nytt skål
till ständig omsättning på glasen
och visa att rangen är nyttig likväl
till skålarnas mängd på kalasen!

Men förr'n han är färdig med klang och harang'
vi skynde att själmante dricka
och helge ett glas, som är över all rang'
i tysthet envar åt sin flicka!

Ein König ist der Wein, ein König ist der Wein!
Mit Segen reich beladen, ist er von Gottes Gnaden,
und mancher Purpur sein.

Ein König, ein König, ein König ist der Wein,
Ein König ist der Wein!

Ein König ist der Wein, ein König ist der Wein!
Mit einem Reben bande, umschlingt er alle Lande,
beherrscht sie gross und klein!

Ein König, ein König, ein König ist der Wein,
Ein König ist der Wein!

Jag minns än idag hur min fader
kom hem ifrån staden så glader
och rada' upp flaskor i rader
och sade nöjd som så: Bordeaux, Bordeaux!"

Han drack ett glas, kom i extas,
och sedan blev det stort kalas.
Och vi små glin, ja vi drack vin
som första klassens fyllesvin.
Och vi dansade runt där på golvet
och skrek så vi blev blå:
Bordeaux, Bordeaux!"

Ett litet glas rödvin mot flunssan.
Förbannat så härlig bouquet!
När ungdomen hånglas i Brunssan
är minnena här ska ni se

Batong och vin,
rojsigt fint.
Vi skålar med glasen i klang,
champagne!
En kväll på stan, ser man på fan
det är ju Spitu i sin nya BMW, Cabriolet.

Med musslor och vin på Hangö västra
i vår Nyländer Yachts '45.
Med Gusi vi havet bemästra
det mojar och snart styr vi hem.

Batong och vin,
rojsigt fint,
vi skålar med glasen i klang,
champagne!
En kväll på stan, ser man på fan
det är ju Spitu i sin nya BMW, Cabriolet.

Vi tar å shoppar lite potis från Hallen,
vi kör en brekkare med potatis och sill.
Å har ni hört att Missen har skilt sig
från Nallen?
Å Brassen har fått en klepp till. (ÅTER)

Batong och vin, rojsigt fint
vi skålar med glasen i klang,
champagne!

En kväll på stan, ser man på fan
Det är ju Gusi som kommer, så skoj,
sidu moj'n!

Feta fransyskor som svettas om fötterna
de trampar druvor som sedan skall jäsas till vin
Transpirationen viktig e'
ty den ger, fin bouquet
Vårtor och svampar följer me'
men vad gör väl de'?
För...

Vi vill ha vin, vill ha vin, vill ha mera vin
även om följderna bli att vi må lida pin
Flickor: Flaskan och glaset gått i sin
Pojkar: Hit med vin, mera vin
Flickor: Tror ni att vi är fyllesvin?
JA! (Fast större)

Bort allt vad oro gör,
bort allt vad hjärtat kväljer!
Bäst att man väljer bland desse buteljer,
sin maglikör.

| Granne! Gör du just som jag gör,
| vet denna olja ger humör.
| Vad det var läckert!
| Vad var det? Rehnskt Bläckert?
| Oui, mon seigneur.

Bort allt vad oro gör,
allt är ju stoft och aska.
Låt oss bli raska
och tömma vår flaska
bland bröderne.

| Granne! Gör du just som jag gör,
| vet denna olja ger humör.
| Vad det var mäktigt!
| Vad var det?... Jo, präktigt,
| Malaga - Ja.

Imsig vimsig blir man
utav lite vin.
Klättrar uppå stolen,
verkar piggelin.
Ramlar under bordet,
sussar en minut.
Vaknar av att vinet
i glaset har tagit slut.

Snabba på med vinet
söla inte präst
Strunta i oblaten, nu så är det fest
Skynda, fram med kalken
skit i orgelbrus och sång
Nu sa ska vi ägna oss åt Nattvard dagen lång

Dricka vill jag vit Chablis och Sachsens fina sekt.
Dricka, dricka, natten lång tills dess min törst är släckt.
Port och Amarone, minna mig om forna dar
och alla flaskor jag i tiden lyckats tömma har.

Dricka vill jag Corvinone, Eiswein och champagne.
Dricka, dricka, Pomerol med färgen av kastanj.
Alla sorters brännvin minna mig om vännen min,
men vinets must åt såna plågor ryter skarpt
"Försvinn!" .

Arrak, Ack Ja

Punschen kommer,
punschen kommer
ljuv och sval
Glasen imma,
röster stimma
i vår sal.
Skål för glada minnen,
skål för varje vår.
Inga sorger finnes mer när punsch vi får!

Sittningen går mot sitt slut, min vän,
och då är det dags dör punschlinjen.

Att gå runt till vart kuvert,
spilla lite här och där.

Det blir sött och klibbigt!

Det var en gång jag tänkte
att punschen övergiva
Men det får inte ske
så länge jag får leva
För om jag en gång dör
så står det på min grav:
Här vilar en, som finska punschen övergav.

| Jag gillar, jag gillar punschen
| Jag gillar den som punschen skapat har
| Jag gillar, jag gillar punschen
| jag gillar punschen och hans far

Det smakar så härligt, det smakar så gott.
Det här är det bästa som vi någonsin fått.
Aldrig har vi väl smakat på något som det,
Det finns inget som smakar som kaffe au lait.
Aldrig har vi väl känt oss så här saliga,
Det finns inget som smakar som Gevalia.

Jag gillar alla tiders punsch.
Punsch till frukost, punsch till lunch,
en punsch till förrätt, varmrätt och dessert.
Jag gillar punsch för vet du vad,
rent kaffe gör ju ingen glad.
Så punsch för fulla muggar vill jag ha.

Med konjak du lockar.
Den bästa Renault.
Förlåt om jag chockar
och tar punsch ändå.
Och bjuder du på fin likör
får du ursäkta om det stör.
Jag väljer hellre Grönstedts Blå,
en Cederlunds eller Flaggpunsch å
- kanske har du ren Platin?

Jag gillar punsch.
Så ge mig punsch och jag är din.
För evigt din.

Herrar:

:: Punsch, punsch,
punsch, punsch,
punsch, punsch,
alla sorters ::

Damer:

När supen runnit hädan,
och maten lagts därpå.
Och kaffet står på bordet,
vad vänta vi då på?
:: Jo punsch, jo punsch
och alla sorters punsch ::
Ja, den föll oss i smaken,
nu ropar vi gutår,
och koppen står där naken
och väntar på påtår.
:: Jo punsch, jo punsch
och ännu mera punsch. ::

När Gud en gång den vackra världen skapade
så fann Han allting ganska gott.
Han tyckte dock att Adam borde
få något drickbart på sin lott.
Så satt han pricken över i
och skapade crambamboli,
cram-bim-bam-bamboli,
crambamboli!

Napoleon, han var en tapper krigare
som du, som jag, som mången annan.
Och vet du vad om honom sades
var grunden till hans tapperhet?
Jo, Napoleon med sitt kompani
han drack ett glas crambamboli,
cram-bim-bam-bamboli,
crambamboli!

Napoleon, han var en tapper krigare
som du, som jag, som mången annan.
Och vet du vad om honom sades
var grunden till hans tapperhet?
Jo, Napoleon med sitt kompani
han drack ett glas crambamboli,
cram-bim-bam-bamboli,
crambamboli!

Vill du som jag hos flickor/pojkar göra lycka?
Det kan gå bra, det kan gå galet.
Och vet: Det är ett vågat stycke
som fodrar ganska mycket mod.
Men jag kan sätta ett mot tre
att hjälpa skall crambamboli,
cram-bim-bam-bamboli,
crambamboli!

Crambamboli, ja det är jordens härlighet
och himlens salighet, förvisso!
En härlig dryck för tjocka magar
och för den magre ganska gott.
All jordens sorg och tyranni
skall vika för crambamboli,
cram-bim-bam-bamboli,
crambamboli!

Gul lyser solen, gul är flaggans kors
Gul vajar säden och gul är ängens pors
Gul är kinesen och gul japan
och pyttens ägg är gul som fan
Vår punsch är gul, så ta'n
Vår punsch är gul, så ta'n!

Kom nu lilla punschen min.
följ nu efter supen.
Snart skall du åka in
ner igenom strupen,
till mitt stora magpalats,
där det finns så mycket plats.
Kom nu lilla punschen.
Följ nu efter supen.

Johansson är ful,
han får gömma sig i ett skjul.
Ful är Perssons bror,
Persson själv har glömt var han bor.
Fulhet gör mig trött,
ge mig snabbt någonting som är sött!
Ge mig punsch,
ett glas med punsch,
nej, en flaska med punsch!
(Å' en kasse bärs.)

När punschen småningom är slut
och vår flaska blivit tom,
då vänder vi den upp och ner
till dess inget rinner ur.

| :: Så slickar vi, så slickar vi
| båd' utanpå och i,
| och finns det ändå något kvar
| får det va' till sämre dar. ::

Auld Acquaintance

I Norrland växer det tallar höga.
Att dom är höga det båtär föga,
för en vacker dag faller dom omkull
allt för den eviga törstens skull!

Vi kom' från Norrland. Vi käkar myggen
som vi fångar på kalhyggen.
Och vi lägg' han uppå smörgåsen
som vi ät' med laxen,
renen,
sillen,
smöre,
nubben,
kåtan,
pölsan,
päran,
fjälle,
filen,
Åkes hammock
och det gör vi varje dag.

Han hette Åke och var fån Tåsjö.
Han had' en gris som var fån Blåsjö.
Som han lade uppå smörgåsen
som han kåkade med laxen ....
... och det gör han varje dag.

Sen har vi Herman, ham kom' fån Böle.
Han hade Norrlands minsta hemman.
Han gick å kratte, och kärringa skratte
så han la'na på smörgåsen
och han kaka'na med laxen...
...och det gör han varje dag.

Sen har vi Göran, han kom från Pite'
han har ingen hjärna men det skit' vi i.
För han la den uppå smörgåsen
som han åt med laxen....
...och det gör han varje dag.

Uti Kalmare stad,
ja, där finns det ingen kvast
förrän lördagen.

Hej dick,
hej dack.

Jag slog i
och vi drack.

Hej dickom dickom dack,
hej dickom dickom dack.

För uti Kalmare stad,
ja, där finns det ingen kvast
förrän lördagen.

När som kvasten kommer in
kommer viskorna med.

Var du säker på de'!
Hej dick ...

När som bonden kommer hem
kommer bondevinnan ut

och är ful i sin trut.
Hej dick ...

Var är pengarna du fått?
Jo, dom har jag supit opp!

Uppå Kalmare slott.
Hej dick ...

Jag skall mäla dig an
för vår kronbefallningsman.

Och du skall få skam.
Hej dick ...

Kronbefallningsmannen vår
satt på krogen i går
och var full som ett får.
Hej dick ...

Vad skall bonden ha till mat
sura sillar och potat
de' blir sillsallat.
Hej dick ...

Lossis nimega Gradesko,
kaugemal kui Temesvar,
istus vahva vürst Bibesko, Bibesko!
Serbia hall hospodar.

Mida tegi vürst Bibesko,
Serbia hall hospodar,
lossis nimega Gradesko, Gradesko!
kaugemal kui Temesvar?

Slivovitši jõi Bibesko,
Serbia hall hospodar,
lossis nimega Gradesko, Gradesko!
kuni purjus oli vaar.

Ren som en jomfru og stark som en bejler.
Hed som det hjarte, der hamrer mod dit.
Kølig som kilden, dervårhimlen spejler:
Sådan min ven, er en dansk aquavit.
Sådan min ven, er en dansk aquavit.

Jos eukkosi kieltää sua juomasta,
niin juo, niin juo.
Jos kieltää sua viinoja tuomasta,
niin tuo, niin tuo.
Mutt' juomasta älä sinä milloinkaan lakkaa,
vaan hanki sinä itselles' parempi akka.
Ja juo ja laula, ja juo ja laula,
ja juo ja laula, ja juo ja laula...

Trink, trink, Brüderlein trink
lass doch die Sorgen zu Haus
trink, trink, Brüderlein trink
leere dein Glas mit mir aus
Meide den Kummer und meide den Schmerz
dann ist das Leben ein Schertz.
Kauf dir ein Auto und fahr gegen Baum
dann ist das Leben ein Traum

Upseerit sotia taistelee,
ja juo, ja juo,
ja teltassa viinoja maistelee,
ja juo, ja juo.
Kun taistelun melskeessä pyssyt ne paukkaa,
niin upseerit välillä pullosta naukkaa,
ja juo ja laulaa ...

Maisterit koulussa opettaa,
ja juo, ja juo,
ja illalla tuntinsa lopettaa,
ja juo, ja juo.
Kun päivällä saksaa ja matikkaa jauhaa,
niin illalla raitilla räyhää ja pauhaa,

ja juo ja laulaa ...

Trink, trink, Brüderlein, trink,
lass doch die Sorgen zu Haus!
Trink, trink, Brüderlein, trink,
bald ist das Leben aus!

/: Meide den Kummer und meide das Schmerz,
dann ist das Leben ein Scherz :/

/: Meide die Weiber und meide das Bier,
dann wird ein Sportmann aus Dir :/

/: Heirat in Sommer und Scheide in März,
dann ist das Leben ein Scherz :/

/: Kauf dir ein Auto, fahr gegen ein Baum
so wird das Leben ein Traum :/

Studio auf einer Reis'.
Juchheidi, juchheida.
Ganz famos zu leben weiß.
Juchheidi, heida!
Immer fort durch Dick und Dünn
schlendert er durch's Dasein hin.

Hat der Studio auch kein Geld.
Juchheidi, juchheida.
Ist er drum nicht schlecht bestellt.
Juchheidi, heida!
Manches feinste Pfäffelein,
ladet ihn zum Frühstück ein.

Kehren wir in's Wirtshaus ein.
Juchheidi, juchheida.
Trinken wir stets Bier und Wein.
Juchheidi, heida!
Alle Mäd'el für uns glüh'n,
denn wir tragen schwarz-blau-grün.

Bayrisch Bier und Leberwurst.
Juchheidi, juchheida,
Und ein Kind mit voller Brust.
Juchheidi, heida!
Und ein Glas Crambambuli,
Donnerwetter Paraplui!

Should auld acquaintance be forgot,
and never brought to mind?
Should auld acquaintance be forgot,
and days o' auld lang syne.

| For auld lang syne, my dear,
| for auld lang syne.
| We'll tak a cup o' kindness yet,
| for auld lang syne.

And here's a hand, my trusty friend,
and gie's a hand o' thine!
We'll tak a right guid willy waught,
for auld lang syne.

| For auld lang syne, my dear,
| for auld lang syne.
| We'll tak a cup o' kindness yet,
| for auld lang syne.

Kun Botnialle Sisään Astuu

Från slätterna och havet har vi flyttat söderut.
Det gick för att det måste gå.
Nej, om vi här kysser marken!
Vi skrubbar oss i hjärnorna med lärdomens lut.
Men om vi vill
flaxar vi till
och flyger opp åt Kvarken.
Och inte ids vi buga oss för allt som kallas fint.
Vi klampar i salongerna, men klampar genuint.
Vi är en hop som häckar här
i söder några år.
Lever på lån
långt hemifrån
tills graden blivit vår.

Från slätten har vi med oss ner ett eget ögonmått.
Det siktar vi på världen med,
inte blir man imponerad!
Det finns så mycket stort som när det mäts blir ganska
smått.
Hej, om du vill
klämmer vi till
så du blir rent chockerad.
Men inte skall ni buga er som står här runt omkring
för också en som inte är en vasung är nånting.
Här kommer vi långt norrifrån
och är såna vi är.
Men om vi ser
noga på er
så är ni folk ni med.

Och sen så går det kanske som det ofta brukar gå:
Vi stannar här till livets slut.
Men inte glömmer vi marken
och stränderna och skogen där som barn vi härat på.
Nej, om vi vill
så slår vi till
och flyttar opp åt Kvarken.
Och nog för att vi inser att vi inte skiljer oss
så mycket ifrån andra, men det är en sak förstås:
Vi har ett hav, vi har en slätt
som stannat i vår blick.
Stannat hos dig,
stannat hos mig
vart vi i världen gick.

Först i början rena skräcken plåga mig,
på nationen gå, det vågar jag nog ej
men tog mod till mig, steg in,
och titta varligt mig omkring.
Usch, vad här är rökigt, skrikigt, stoj och spring.

Det var rätt som mamma sade då jag for,
håll dig borta från nationen, minns din bror.
Hur det gick för honom
efter åtta år i huvudstan,
efter troget vridande på ölfatskran.

Jag skall bara vara flitig, läsa hårt.
Att studera är nog säkert riktigt svårt,
men i kväll kan jag ju stanna här en stund
och dricka te.
Är den tavlan faktiskt så där hemskt på sne'.

Och för pojkar skall jag noga akta mig,
man vet aldrig, hur dom riktigt uppför sig.
Mamma varna' ju mig extra
för att häftigt bliva kär.
Oh, vad han är stilig, han som sitter där!

Men vem fan har sagt att mamma sku ha rätt.
Jag får leva på mitt eget lilla sätt.
Studierna, de får vänta ännu ett år, kanske två,
på nationen vill jag mycket hellre gå!

Kun, veikot, kaupungilla harhaan
ja olen synkkä, seuraton,
mä silloin tiedän paikan parhaan,
se Ostrobotniamme on.

Kun Botnialle sisään astuu
ja Alakertaan kurkistaa,
siell' heti kohta kaula kastuu,
ja pakko omi istahtaa.

Siell' näky tuttu silmää kohtaa
ja lasit yhteen kilahtaa,
siell' posket purppuraisna hohtaa,
ja laulu raikas kajahtaa.

Siis takit pois nyt kiskaiskaamme
on tapa pohjalainen tää,
ja veikot, hei, nyt laulakaamme,
niin että katto tärähtää.

Me emme laulamasta lakkaa
ennen kuin aamu sarastaa,
ei täältä kesken poistutakkaan,
tääll' juodaan kautta Pohjanmaan.

En tärna kom gungande från Königs bar,
hon gick gnolande Glogatan fram.
På vägen så mötte ett hjältepar,
och den ene var Ferdinand Ramm.

Den andre han var nog en rysk officer
och han hann lite fortare fram.
Så hurra vi alla för Rammens malör
och skåla med Ferdinand Ramm.

Sjörövaren bugar, sjörövaren ler:
Golubusjka, följ mej nu åt!"
Nej, förrän jag följer en rysk officer,
så väljer jag Ferdinands stråt."

Potz tausend Teufel da raube ich dich,
seitjas ti budjesh mojá.
Mon Dieu, eine Herrscherin wirst du für mich,
vot glücklich werden wir da."

Men arg som en spindel framstöter baron
och hejdar på vägen en bil:
"Här skyddar jag dej mot en hel bataljon!"
Sen susa de bort som en pil.

Ja, tärnorna sälja sitt liv så dyrt,
och kampen var midnatt står het.
Men Rammen han segrar - vad sedan sker
är mer än historien vet.

Ferdinand von Ramm föddes 1890 i Tavastehus. Han tillhörde en baltisk adelssläkt och blev student från Ritter- und Domschule i Reval 1911. När han i mitten av oktober sammahöst inledde sina studier vid Helsingfors universitet valde han att skriva in sig i Vasa nation, där han hade släktingar på mödernet, och alltsedan dess förblev han vasung och österbottning till själ och hjärta - trots att han knappast tillbringade mer än åren under vinter- och fortsättningskriget i Österbotten. Rammen berättade själv så här:

“Det var den 9 november 1911 som jag begav mig till Porthansfesten, iklädd frack och prydd med det röd-gul-svarta bandet. Mottagandet jag fick var överväldigande vänligt. Man må ta i betraktande, att jag för herrarna var en helt främmande figur. Den dåtida inspektorn, prof. Otto Engström, hälsade mig hjärtligt välkommen, och den kvällen kommer evigt att leva kvar i mitt minne. Där lärde jag känna kamrater även av finsk nationalitet, med vilka en trogen vänskap bundit mig genom åren. Nu började för mig det glada studentlivet inom min egen korporation. Höstterminen 1911 gick emellertid mot sitt slut. Terminsavslutningens höjdpunkt bildade julfesten, 'Lilla jul'. Fastän jag bara var gulnäbb tilldelades jag den stora äran att bli vald i den kommitté, som fått sig festens arrangemang anförtrödda, inhandlande av lustiga små presenter m.m. Denna första julfest i kretsen av mina kamrater kommer alltid att vara mig oförglömlig. Vasa nation hade på den tiden inget eget 'hem', utan samlades i Restaurant C. F. Nyberg, belägen mitt emot 'senatsbyggnaden' Som lokal var detta etablissemang egentligen ganska primitivt, men maten varförträfflig och betjäningen

prima. Många glada sånger sjöngs denna oförlömtiga kväll och först sent på natten skiljdes man med den glada förhoppningen om ett återseende under den kommande vårterminen 1912. Var och en strävade nu hemåt. Ja, jag må säga det var gyllene tider. Sorglös och glad.”

Ferdinand von Ramm var så genomsyrad av tysk korporationsanda med dess speciella disciplins- och hedersbegrepp att han räknade det som sin självfallna plikt att i början av varje termin personligen anmäla sig hos nationens kurator och att aldrig försumma ett tillfälle då nationen samlades. I den mer demokratiska nationen var han en sällsam främmande fågel med sin spinkiga, något degenererade typ och sin säregna blandning av gammal fin herrgårdskultur och överdådigt studentikost festhumör. I hela studentvärlden var han känd och omåttligt populär, och ännu långt efter det han lämnat studieåren bakom sig hälsades han med jubelrop var gång han uppenbarade sig i ett glatt lag på Ostrobotnia. Någon examen avlade han aldrig, trots grundliga - speciellt historiska - kunskaper och ett fenomenalt minne. Efter att revolutionen gjort slut på familjens förmögenhet försörjde han i fortsättningen sig och sin mor på en enkel kontorstjänst som utrikeskorrespondent hos andelslaget Labor. Han behärskade sex olika spåk, men inte finska. Hans ryska var perfekt vilket kom till stor nytta på hans arbetsplats. Efter kriget sjukpensionerades han och gifte sig hösten 1947, till sina gamla vänners stora förvåning.

Men ännu när han stod i beråd att med sin hustru bosätta sig i hennes villa vid Medelhavet för sin återstående livstid, försummade han inte att komma upp till de äldres samkväm på Ostrobotnia för att ta farväl av sin nation.

Med sviktande själskrafter erinrade han sig sin ungdoms dårsaker och nertecknade dem i en på tyska avfattad relation, som han år 1952 översände till Vasa nation för att förvaras i dess arkiv. Ferdinand von Ramm avled i Frankrike den 7 december 1960.

Rammens visa skrevs vårvintern 1913 av Thure Svedlin, nationens kurator 1918-20, till ett spex. Nationens förste kurator Artur Eklund berättar i dikten "Ett Königsminne", hur han, Svedlin och Alfred Fahler samlats i det legendariska "Gröna rummet" på restaurang Karl König vid Mikaelsgatan för att med gemensamma krafter åstadkomma det spex som skulle bli huvudnumret på ett allmänt svenskt studentsamkväm. Restaurangens populära bar kunde under 1910-talet räkna Ferdinand von Ramm bland sina trognaste stamkunder, vilket förklarar hur han och hans trogne kumpan Harald "Mosse" Monsen, från Nylands nation, dyker upp för att lyssna till den nyskrivna sången. Sången har länge funnits med i nationens sångbok, men melodin glömdes under slutet av sextiotalet, men på initiativ av Sture Björk, en av nationens mer legendariska sångledare, togs den upp igen i samband med nationens 75-årsjubileum.

Där ute r dde klara, skarpa dagen
med brus och oro, jäkt och f f ng id.
Men nere i vårt k llarrum var slagen
en klocka som förkunnat: ingen tid!

Det var ej natt, ty allting var så vaket,
och fråga var ej nu om stängningstid.
Det var ej dag, ty lampan brann i taket,
och fälld gardin h ll vakt om rummets frid.

Det var en tid f r syner och f r drömmar,
f r fantasier, hugskott, skämt och skratt.
Det var en tid, som likt en guldflod strömmar
och ger en kvintessens av dag och natt.

Där sutto vi, tre man, som kommit samman
att å en ort från dagens buller ryckt,
uppgöra planer, v rda st mningsflamman
och fånga tankarna i deras flykt.

Att bryta ned var hindrande fördämning
vi togo supar, togo fem och sex.
H r skall, för tusan, snart nog skapas stämning,
h r kl ckes ut de vasaiters spex.

När glasen lyste av den gula drycken,
d  kommo tankarna i brokigt tåg.
I ordens dräkt framträdde många stycken
av dikter, som vårt inre  ga s g.

Vid instrumentet v llde Dj vulss ngen
med nya ord av skalden Fahler fram.
Vid glasens klang ljöd d  f r första gången
den s ng, vars hjälte  r vår v n von Ramm.

Och se! Där kröpo fram så tvenne kunder
av underjordens folk, ett tomtepar.
De kommo gång på gång till korta stunder
och gingo hem ånyo till sin bar.

Och Rammen lyddes hänförd av sin visa.
och varje gång han gick till baren bort,
så var det för att skalderverket prisa
och lämna oss dess vardande rapport.

Och Mosse sedan, liten, torr och mager,
en diable boiteux, en stamkund aven han,
såg drömmande mot fönstrets matta dager,
där dunkla skuggor drevo av och an.

Han blev poetisk, och han hördes tala:
”Hur fjärran ljuder här ej livets brus.
Jag tror, att jag över oss gå böljor svala,
jag tror vi dväljas i Atlantis’ hus.

Vi glömts av världen och dess hårda lagar,
vi kommit utom själva livets ström.
Här skiljes ej på nätter och på dagar,
här råder endast sorglös ro och dröm.”

Du hade, Mosse, rätt; vi voro alla
den gången sjunkna i Atlantis frid,
men trädde ut ånyo i den kalla
och trista värld vi flytt till någon tid.

Men i Atlantis sjönk den dagens minne,
ty se, Atlantis finnes i vår håg.
En ocean förvisso är vårt sinne
och på dess yta föjer våg på våg,

som rastlöst brusande och skumhöljd svalla;
men ned i djupet är det stilla ro
och evigt vita lysa torn och vallar
av sjunken stad, där våra minnen bo.

---

103 Österbottnisk dryckesvisa

Nu drickom goda vänner, skål gutår!

Nu drickom goda vänner, skål gutår!

∴ Närvarande, frånvarande och alla vägafarande gutår!

∴

Snaps, den är ljuv är härlig
och inte alls förfärlig
Av den så njuter vi,
skålar och sjunger.
En snaps den gör livet soligt,
snaps, känn hur allt blir roligt.
Höj nu ditt glas och skåla glatt
och drick sen ur!

Vi skålar för våra vänner,
och dom som vi känner,
och dom som vi inte känner,
dom skiter vi i!

Vi skiter i våra vänner,
och dom som vi känner,
och dom som vi inte känner,
dom skålar vi för!

---

106 Pappa kom bort

Pappa kom bort,
när vi var i Köpenhamn.
Så slutar visan.

Jag är vasung och har lite renat
ja, om hembränt så tycker jag bäst
ty att köpa blir dyrt så förbenat
och då saknas ju smaken av jäst!

Här vid foten av snöklädda Pampas
finns en plats dit jag går varje vår
det är faktiskt nåt särskilt med stället
det är där apparaten min står.

Men en natt var det odjur i trakten
där var skära elefanter och möss
så till trolltrummans ljud upptogs jakten
och till kokaren sa jag ajöss.

Men en gång när jag for upp till Pampas
fanns av kokaren inte ett spår
ty se länsman han hittade stället
och i finkan så ensam jag går.

Två vandrande gesäller
på vägen tog sin ton
och i sin sång framlade
en glad proposition;
Om alla Finlands sjöar
förvandlades till klart,
nog skulle vi i Finland
då leva underbart!

Kaljaa, kaljaa
kalj-a-lal-lal-lal-la!
Kaljaa, kaljaa
kalj-a-lal-lal-lal-la!

På brännvinssköldstränder
vår stuga skulle stå,
med slup på supens yta
lustseglade vi då!
Om all vår dryck var brännvin,
i snaps vi badade,
nog skulle vi ett Eden
beständigt kring oss se!

Och kom så domedagen
med kopparklockors dån,
vårt svanhopp vi då toge
i Koskenkorvaån!
Var kallsup då i brännvin,
vart simtag då i snaps
så härligt ljuv oss gjorde
vår slutliga kollaps!

---

109 Kaks kisälliä

Kaks' kisälliä kulki
maantietä laulellen.
Ja he laulussaan toi julki
ylevän aatteen:
Jos kaikki Suomen järvet
viinaksi muuttuisi,
niin eikös meidän poikain
lellä kelpaisi.

| Kaljaa, kaljaa
| kalj-a-lal-lal-lal-la!
| Kaljaa, kaljaa
| kalj-a-lal-lal-lal-la!

Rannalle Viinajärven
majamme rakentais'
ja sen Sulolainehilla
öin päivin soudeltais'.
Ja me ryypättäis' vain viinaa,
viinassa uitaisiin.
Ja, eikö tätä voisi
verrata Edeniin.

Jos viimein parannusta
ei saatais krapulaan
niin helmaan Viinajärven
loikattais' kuolemaan.
Ja me ryypättäis' vain viinaa,
viinassa uitaisiin.
Ja, eikö tätä voisi
verrata Edeniin.

---

110 Isoo-Antti ja Rannanjärvi

Isoo-Antti ja Rannanjärvi
ne jutteli kahren kesken:
Tapa sinä Kauhavan ruma vallesmanni,
niin minä nain sen komian lasken.

Isoo-Antti oli ensimmäänen
ja Rannanjärvi oli toinen,
Pukkilan Jaska se Kauhavalta
oli kolmas samanmoinen.

Sitten on piru, sano Rannanjärvi,
jops minä miestä pelkän;
tervastampulla kuonon päälle
ja teräksellä pitkin selkää.

Vaasan veri ei vapise,
eikä Kauhavan rauta ruostu;
niskasta kiinni ja puukoolla selkähän,
jonsei se muutoon suostu.

Ensin ne portahat särjettiin
ja sitten vasta muuri;
Isoo-Antti se erellä meni,
joka joukosta oli suurin.

Ei saa laulaa Rannanjärvestä,
Rannanjärvi on kuollu.
Rannanjärven hauralle
on marmorikivi tuotu.

Blomdoft I Melodin

111

Båklandets vackra Maja

Arvid Mörne

Båklandets vackra Maja,
är du min hjärtanskär,
ser du min vimpel svaja
röd vid ditt bruna skär?
Duken är röd och namnet ditt
sirligt sömmat i guld och vitt.
Båklandets vackra Maja,
är du min hjärtanskär?

Du var ljuv att betrakta,
len som ett silkesskot.
Tången knastrade sakta
under din vackra fot.
Dungen var tyst och soln gick ned.
Stranden blev mörk på Båklandsed.
Du var ljuv att betrakta,
len som ett silkesskot.

Båklandets vackra Maja,
var du min hjärtanskär?
Grannare vimplar svaja
snart på ditt bruna skär.
Vägen för bort ditt spår på strand,
vågen bär annan tång i land.
Båklandets vackra Maja,
var du min hjärtanskär?

Från Öckerö loge hörs dragspel och bas
och fullmånen lyser som var den av glas.
Där dansar Fredrik Åkare kind emot kind
med lilla fröken Cecilia Lind.

Hon dansar och blundar så nära intill,
hon följer i dansen precis vart han vill.
Han för och hon följer så lätt som en vind,
Men säg varför rodnar Cecilia Lind?

Säg var det för det Fredrik Åkare sa:
Du doftar så gott och du dansar så bra.
Din midja är smal och barmen är trind.
Vad du är vacker, Cecilia Lind.

Men dansen tog slut och vart skulle dom gå?
Dom bodde så nära varandra ändå.
Till slut kom dom fram till Cecilias grind.
Nu vill jag bli kysst, sa Cecilia Lind.

Vet hut, Fredrik Åkare, skäms gamla karln!
Cecilia Lind är ju bara ett barn.
Ren som en blomma, skygg som en hind.
Jag fyller snart sjutton, sa Cecilia Lind.

Och stjärnorna vandra och timmarna fly
och Fredrik är gammal men månen är ny.
Ja, Fredrik är gammal men kärlek är blind.
Åh, kyss mig igen, sa Cecilia Lind.

I Roslagens famn på den blommande ö,
där vågorna klucka mot strand
och vassarna vagga och nyslaget hö
det doftar emot oss ibland,
där sitter jag uti bersån på en bänk
och tittar på tärnor och mås,
som störta mot fjärden i glitter och stänk
på jakt efter födan, gunås.

Självt blandar jag fredligt mitt kaffe med kron
till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton,
som hörs från mitt stugogemak.
Jag är som en pojke, fast farfar jag är,
ja rospiggen spritter i mig!
Det blir bara värre med åren det där
med dans och med jäntornas blig.

Se, måsen med löjan i näbb, han fick sitt!
Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt,
spel opp, jag vill dansa en vals.
Det doftar, det sjunger från skog och från sjö,
i natt ska du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens mö
och solen går ned i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid min barm,
du dunkelblå, vindstilla fjärd
och juninattsskymningen smyger sig varm
till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lyssnande tyst
och tänker, att karlar är troll.

Den skälver, din barnsliga hand, som jag kysst,
och valsen förklingar i moll.

Men hej, alla vänner, som gästa min ö!
Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr, ska jag vålma mitt hö
och vittja tvåhundra krok.
Fördöme dig skymning, och drag nu din kos!
Det brinner i martallens topp!
Här dansar Calle Schewen med Roslagens ros
han dansar till solen går opp!

Det var dans bort i vägen på lördagsnatten, över
nejden gick låten
av spelet och skratten,
det var tjo! det var hopp! det var hej!
Nils Utterman, token och spelmansfante,
han satt med sitt bälgspele vid landsvägskanten,
för dudeli! dudeli! dej!

Där var Bolla, den präktiga Takenefflickan,
hon är fager och fin, men har intet i fickan,
hon är gäcksam och skojsam och käck.
Där var Kersti, den trotsiga, vandrande, vilda, där
var Finnbacka-Britta och Kajsa och Tilda
och den snudiga Marja i Bäck.

Där var Petter i Toppsta
och Gusten i Backen,
det är pojkar, som orka att kasta på klacken
och att vischa en flick i skyn.
Där var Flaxman på Torpet
och Niklas i Svängen
och rekryten Pistol och Högvaltdrängen
och Kall-Johan i Skräddarebyn.

Och de hade som brinnande blånor i kroppen,
och som gräshoppor hoppade Rejlandshoppen,
och mot stenar av klackar det small.
Och rockskörten flaxade, förkläden slängde,
och flätorna flögo och kjolarna svängde,
och musiken den gnällde och gnall.

In i snåret av björkar
och alar och hassel
var det viskande snack, det var tissel och tassel
bland de skymmande skuggorna där,
det var ras, det var lek över stockar och stenar,
det var kutter och smek under lummiga grenar
– vill du ha mig, så har du mig här!

Över bygden låg tindrande stjärnfager natten,
det låg glimtande sken över skvalpande vatten
i den lövskogsbekransade sjön,
det kom doft ifrån klövern på blommande vallar
och från kådiga kottar på granar och tallar,
som beskuggade kullarnes krön.

Och en räv stämde in i den lustiga låten,
och en uv skrek uhu! ifrån Brynbärsbråten,
och de märkte, de hörde det ej.
Men uhu! hördes ekot i Getberget skria,
och till svar på Nils Uttermans dudeli!dia!
kom det dudeli! dudeli dej!

En sjöman älskar havets våg,
ja vågornas brus.
När stormen skakar mast och tåg,
hör stormarnas sus!

| ∴ Farväl, farväl förtjusande mö!
| Vi komma väl snart igen. ∴

Jag avsked tar av vännen kär
vid vågornas brus.
Den hulda då mig trohet svär
i stormarnas sus.

Hon trycker då så ömt min hand
vid vågornas brus.
Då känns det tungt att gå från land
till stormarnas sus.

Hon viskar ömt och ljuvt mitt namn
vid vågornas brus.
Kom snart tillbaka i min famn
från stormarnas sus.

Men tåren uppå snövit kind
hör vågornas brus.
den stelnar av den kalla vind,
av stormarnas sus.

Min trogna flickas varma kyss
hör vågornas brus
för sista gången fick jag nyss.
Hör stormarnas sus!

Där står hon än på stranden grön
vid vågornas brus.
Och ber till Gud för mig en bön
ur stormarnas sus.

Där björkarna susa sin milda sommarsång
och ängen av rosor blommor,
skall vårt strålande brudfölje en gång
draga fram i den ljuvliga sommar.

Där barndomstidens
minne sväva ljust omkring
och drömmarna på barndomsstigar vandra,
där skola vi i sommar växla tro och ring
och lova att älska varandra.

Där björkarna susa, där skola vi bland dem
svära trohet och kärlek åt varandra.
Där skola vi se'n bygga vår
unga lyckas hem
och göra livet ljuvligt för varandra.

Stackars styrman Karlsson hade otur,
skulle gå på flottans fest igår.
När han skulle snöra på sej skorna
mättade han fel med sina tår.

Han satte foten i sin potta
och kunde inte komma loss!
Hans fot är storlek förtiåtta
och den var alltför stor förstås.

Han putsa upp den med skokräm,
så att den glänste svart och fin,
och snart på balen sågs han dansa
med sin sko utav porslin.

Han hade foten i en potta
men så han svängde sina ben!
Så bra att chefen för vår flotta
utnämnde Karlsson till kapten.

Nu är kapten Karlsson havets fasa,
alla sjöpiraters stora skräck.
Över vattnet hör man tydligt ekot
av hans steg, när han går kring på däck.

Ja han går med foten i en potta
för han har aldrig kommit loss.
Och såna sparkar han kan måtta,
när han i drabbningarna slåss!

En gång så föll han från skutan
och tänkte: Nu så blir jag våt.
Hur ska jag komma hem till Sverige?
Jag har ju inte någon båt.”

Han hade foten i en potta.
I denna seglade han hem.
Och möttes av sin fru Charlotta,
som också har sin fot i kläm
(i en byrålåda i en chiffonjé, olé!)

Käraste Bröder, Systrar och Vänner,
Si, Fader Berg, han skrufvar och spänner
Strängarna på Fiolen,
Och stråken han tar i hand.
Ögat är borta, Näsan är klufven;
Si hur han står och spottar på skrufven;
Ölkannen står på stolen;
Nu knäpper han lite grand,
Grinar mot solen
Pinar Fiolen
Han sig förvillar, drillar ibland.
Käraste bröder, dansa på tå,
Handskar i hand och hattarna på!
Si på Jungfru Lona,
Röda band i Skona,
Nya strumpor, himmelsblå.

Si, Jergen Puckel fläktar med hatten,
Pipan i mun, och bränvin som vatten
Dricker han och gör fukter
Med hufvud och hand och fot.
Gullguler rock med styfva Ducriner;
Tätt uti nacken hårpiskan hänger;
Ryggen i hundra bugter
Och kindbenen stå som klot;
Gapar på noten
Skrapar med foten
Pipan han stoppar, hoppar emot.
Käraste Systrar, alltid honnett:
Bröderna dansa jämt Menuett,
Hela natten fulla.

Rak i lifvet, Ulla,
Ge nu hand, håll takten rätt!

Si, hvem är det i Nattråck, så nätter,
Med gula böxor, hvita stöfletter,
Som dansar där med Lotta,
Den där, som har röd Peruk?
Ta mej sju tusen! se två i flocken,
Sydda Manschetter, snören på råcken.
Drick, Fader Berg, och spotta;
Tvi Svagdricka gör mig sjuk.
Kruset ska rinna
Huset ska brinna
Ingen ska klämta. Flämta min buk.
Käraste Systrar tagen i ring,
Dansa och fläktat, tumla och spring;
Var nu blind och döfver;
Spelman ger nu öfver,
Raglar med Fiolen kring.

Hej! mina Flickor lyfta på kjolen,
Dansa och skratta, hör Basfiolen;
Ge Fader Berg Confonjum
Och Hoglands med gröna blan,
Hör, Fader Berg, säg du, hvad hon heter,
Hon där vid skänken vindögd och feter?
Gumman på Thermopoljum,
Hon är det, ja ta mig Fan.
Trumpen och blinder
Gumpen är trinder
Hals-fräs min gumma; brumma Dulcjan!
Käraste Bröder här är behag,
Här är Musik och Flickor hvar dag,
Här är Bacchus buden,
Här är Kärleks Guden,
Här är all ting, här är jag.

Fjäriln vingad syns på Haga
mellan dimmors frost och dun
Sig sitt gröna skjul tillaga
och blomman i sin paulun;
minsta kräk i kärr och syra,
nyss av solens värma väckt,
till en ny högtidlig yra
eldas vid sefireds fläkt.

Haga, i ditt sköte röjes
gräsets brodd och gula plan;
stolt i dina rännlar höjes
gungande den vita svan.
Längst ur skogens glesa kamrar
höras täta återskall,
än från den graniten hamrar,
än från yx i björk och tall.

Se, Brunnsvikens små najader
höja sina gyldne horn,
och de fräsande kaskader
sprutas över Solna torn;
under skydd av välvda stammar
på den väg man städad ser
fålen yvs och hjulen dammar,
bonden milt åt Haga ler.

Har du visor min vän, sjung dem nu!
För nu är tiden då visor ska sjungas
och den som ska sjunga är du!
I morgon är kanske för sent, min vän.
Så synd om de sånger som aldrig blir sjungna!
Så tala inte om visor med mig.
Låt visorna tala för dig.

Vill du älska min vän, gör det nu!
För nu är tiden för kärlek inne
och den som ska älska är du!
I morgon är kanske för sent, min vän.
Så synd om den längtan som aldrig har vågat!
Så tala inte om kärleken.
Låt kärleken tala min vän.

Vill du leva ditt liv, gör det nu!
För nu är tiden då ditt liv ska levas
och den som ska leva är du!
I morgon är kanske för sent, min vän.
Vem bryr sig då om vad du drömde och ville?
Så vänta inte på någonting sen.
Det är nu du ska leva min vän!

Vägen hem var mycket lång och ingen har jag mött,
nu blir kvällarna kyliga och sena.
Kom trösta mej en smula, för nu är jag ganska trött,
och med ens så förfärligt allena.
Jag märkte aldrig förut, att mörkret är så stort,
går och tänker på allt det där man borde.
Det är så mycket saker jag skulle sagt och gjort,
och det är så väldigt lite jag gjorde.

| Skynda dej älskade, skynda att älska,
dagarna mörknar minut för minut.
| Tänd våra ljus, det är nära till natten,
snart blir den blommande sommaren slut.

Jag letar efter nånting som vi kanske glömde bort
och som du kunde hjälpa mej att finna.
En sommar går förbi, den är alltid lika kort,
den är drömmen om allt man kunnat vinna.
Du kommer kanske nångång, förr'n skymningen blir blå
innan ängarna blir torra och tomma.
Kanske hitta vi varann, kanske hittar vi då på
något sätt att få allting att blomma.

| Skynda dej älskade, skynda att älska...

Nu blåser storm därute och stänger sommarns dörr,
det är för sent för att undra och leta.
Jag älskar kanske mindre än vad jag gjorde förr
men mer än du nånsin får veta.
Nu ser vi alla fyra kring höstens långa kust
och hör vågorna villsamma vandra.
En enda sak är viktig och det är hjärtats lust
och att få vara samman med varandra.

| Skynda dej älskade, skynda att älska...

Kortast och blekast vintersol
finns en decemberdag
kallad för Thomas Tvivlaren
för hans tro var svag.
Man skulle aldrig någonsin
trott på en sol, en vår.
Ändå förvandlas vintern till
sommar vartenda år.

| Jag tror, jag tror på sommaren.
Jag tror, jag tror på sol igen.
Jag pyntar mig i blå kravatt
och hälsar dig med blommig hatt.
Jag tror, jag tror på sommarhus
med täppa och med lindars sus.
En speleman med sin fiol
och luften fylld av kaprifol.

Midsommarafton, natten lång
kärlek och dans och sång.
Solen som plötsligt bärjar gå
upp och ner på samma gång.
Pojken med flickans hand i sin
viskar och får till svar
löften han gått och hoppats på
under det år som var.

| Jag tror, jag tror ...

Hej och hå, jungman Jansson,
redan friskar morgonvinden.
Sista natten rullat undan och
Constantia ska gå.
Har du gråtit vid din Stina,
har du kysst din mor på kinden,
har du druckit ur ditt brännvin,
så sjung hej och hå.

Hej och hå, jungman Jansson är du rädd din lilla snärta
skall bedraga dig, bedraga dig och för en annan stå?
Och som morgonstjärnor blinka, säg, så bultar väl ditt
hjärta
Vänd din näsa rätt mot vinden och sjung hej och hå.

Hej och hå, jungman Jansson, kanske ödeslotten faller
ej bland kvinnfolk men bland hajarna i Söderhavet blå.
Kanske döden står och lurar bakom trasiga koraller.
Han är hårdhänt, men hederlig, så sjung hej och hå.

Kanske sitter du som en gammal på en farm i Alabama
medan åren siktar långsamt över tinningarna grå.
Kanske glömmet du din Stina för en sup i Yokohama
det är slarvigt, men mänskligt, så sjung hej och hå.

Kom i kostervals.
Slå din runda arm om min hals.
Ja dej föra får,
hi o hej va dä veftar å går.
Kostervalsen går,
lek å smek blir i skrever å snår.
Ja ä din,
du är min,
allrakärestan min!

| Däjeliga mö på Kostermö,
du, mi lella rara fästemo.
Maja lella, hej!
Maja lella, säj,
| säj, vell du gefta dej?

Kom i kosterbåt.
In i natten följas vi åt.
Ut på hav vi gå,
där som marelden blänker så blå.
Ja dej smeka vell,
där som dyningen lyser som ell'.
Ja ä din,
du ä min,
allrakärestan min!

| Däjeliga mö...

Kom uti min famn.
I din famn jag finner min hamn.
Maja ja ä din,
du ä allrakärestan min.
Maja, ja ä du,
kuttrasju, mun mot mun, kuttrasju.
Ja ä din,
du ä min,
allrakärestan min!

| Däjeliga mö. . .

Kom i brudstol, kom
innan året hunnit gå om.
Maja ja ä din,
lella, du, som min brud blir du min.
Maja, då blir ja,
då blir jag så sjusjungande gla.
Ja ä din,
du ä min,
allrakärestan min!

Kristallen den fina som solen månd skina,
som stjärnorna blänka i skyn.

Jag vet en flicka i dygden den fina,
en flicka i denna byn.

Min vän, min vän och älskogsblomma!

Ack, om vi kunde tillsammans komma

och jag vore vännen din

och du allra kärestan min!

Du ädela ros och förgyllande skrin.

Och om jag än fore till världenes ände,
så ropar mitt hjärta till dig.

Och om jag än fore till världenes ände,

så ropar mitt hjärta till dig,

till dig, min vän och älskogsblomma!

Ack, om vi kunde tillsammans komma

och jag vore vännen din

och du allra kärestan min!

Du ädela ros och förgyllande skrin.

Och glädjen den dansar bland blommor och strå.
Men åren de komma och åren de gå.
Då blir det så stilla kring vännerna två.
Men liljorna de växa upp om våren.

Och världen är så vider och världen är så stor
och sorgerna, de komma från sunnan och från nord.
Då är det gott i stugan, där kärleken bor.
Och liljorna de växa upp om våren.

Och människorna födas och människorna dö,
som gångande vågor på villande sjö.
De fallande blomstren ska' täckas av snö.
Men liljorna de växa upp om våren.

Morgonen ljusnar så rosig och fager,
stjärnorna blekna och himlen blir blå.

| ::Än havet sig vilar i skullande dager,
| sovande skutor i hamnviken stå.::

Nu lyser båken i söder på bådan,
morgonen vaknar med vind från sydväst.

| ::Den glänsande gudungen ropar till åden,
| dagen blir skön och seglatsen en fest.::

Vårsommarvinden nu storseglet spänner,
vinkar god morgon med vimpeln i topp.

| ::Se, morgonens kårar är sjömännens vänner.
| Grann stiger solen ur böljorna opp.::

Jag trivs bäst i öppna landskap, nära havet vill jag bo,
några månader om året, så att själen kan få ro.
Jag trivs bäst i öppna landskap, där vindarna får fart.
Där lärkorna slår högt i skyn, och sjunger underbart.
Där bränner jag mitt brännvin själv, och kryddar med
Johannesört,
och dricker det med välbehag, till sill och hembakt vört.
Jag trivs bäst i öppna landskap, nära havet vill jag bo.

Jag trivs bäst i fred och frihet, för både kropp och själ,
ingen kommer in i min närhet, som stänger in och stjälar.
Jag trivs bäst när dagen bräcker, d'r fälten fylls av ljus,
när tuppar gal på avstånd, när det är långt till närmsta
hus.

Men ändå så pass nära, att en tyst och stilla natt,
när man sitter under stjärnorna, kan höra festens skratt.
Jag trivs bäst i fred och frihet, för både kropp och själ.

Jag trivs bäst när havet svallar, och mäsarna ger skri,
när stranden fylls med snäckskal, med havsmusik uti.
När det klara och det enkla, får råda som det vill,
när ja, är ja, och nej, är nej, och tvivlet tiger still.
Då binder jag en krans av löv, och lägger den runt
närmaste sten,

där runor ristats för vår skull, nån gång för länge sen.
Jag trivs bäst när havet svallar, och mäsarna ger skri.

Plocka vill jag skogsviol och
ljungens fina frans,
plocka, plocka famnen full och
binda till en krans.
Vintergrön och timje
minna mig om vännen min, och
många, många tankar jag i
kransen binder in.

Här är stigen, som vi gått i
söndagsstilla kväll.
Här vi suttit hand i hand på
mossbelupen häll.
Är det ock en annan,
som du givit har din hand,
jag blir dig huld, du är dock min i
mina drömmars land.

Ensam är jag vorden här, och
ensam skall jag gå.
Ringa jag på jorden är och
fattig likaså.
Ingen kan dock taga
från mig minnets lyckoskatt. Jag
är så rik allt med min krans i
sommarljuvlig natt.

Plocka vill jag skogsviol och
ljungens fina frans,
plocka, plocka famnen full och
binda till en krans.
Vintergrön och timje
minna mig om vännen min, och
många, många tankar jag i
kransen binder in.

Tänk att jag dansar med Andersson,
lilla jag, lilla jag,
med Fritiof Andersson!
Tänk att bli uppjuden av en så'n
populär person!

Tänk, vilket underbart liv, det Ni för!
Säg mig, hur är det att vara charmör,
sjöman och cowboy, musiker, artist...
Det kan väl aldrig bli trist?

Nej, aldrig trist, fröken Rosa,
har man som Er kavaljer.
Vart jag än ställer min kosa,
aldrig förglömmer jag Er.

Ni är en sångmö från Helikons berg.
Åh, fröken Rosa, er linje, er färg,
skuldran, profilen med lockarnas krans,
ögonens varma glans!

Tänk, inspirera herr Andersson,
lilla jag, inspirera Fritiof Andersson!
Får jag kanhända min egen sång,
lilla jag, nå'n gång?

Rosa på bal", vackert namn, eller hur?
Början i moll och finalen i dur.
När blir den färdig, herr Andersson, säg,
visan Ni diktat till mig?

Visan om Er, fröken Rosa,
får Ni ikväll till Ert bord.
Medan vi talar på prosa
diktar jag rimmande ord.

Tyst! Ingen såg att jag kysste Er kind.
Känn hur det doftar från parken av lind!
Blommande lindar kring månbelyst stig...
Rosa, jag älskar dig!

Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.
Om blott en dag eller två
så håll till godo ändå,
för det finns många som aldrig en ljusglimt kan få.

Och vem har sagt att just du kom till världen
för att få solsken och lycka på färden?
Att under stjärnornas glans
bli purrad ut i en skans,
att få en kyss eller två i en yrande dans?
Ja, vem har sagt att just du skall ha hörsel och syn,
höra böljornas brus och kunna sjunga?
Och vem har sagt att just du skall ha bästa menyn
och som fågeln på böljorna gunga?

Och vid motorernas gång
och ifall vakten blir lång.
så minns att snart klämtar klockan för dig:
ding, ding, dång!
Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.

Så tag med glädje ditt jobb fast du lider,
snart får du vila för eviga tider.
Men inget hindrar dig alls
att du är glad och ger hals,
så kläm i nu med en verkligt sjusjungande vals!

Det är rasande tur att du lever, min vän,
och kan valsa omkring uti Havanna!
Om pengarna tagit slut gå till sjöss om igen
med Karibiens passadvind kring pannan.

Klara jobbet med glans,
gå iland någonstans,
ta en kyss eller två i en yrande dans!
Så länge skutan kan gå,
så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.

Så skimrande var aldrig havet
Och stranden aldrig så befriande,
Fälten, ängarna och träden, aldrig så vackra
Och blommorna aldrig så ljuvligt doftande
Som när du gick vid min sida
Mot solnedgången, aftonen den underbara,
Då dina lockar dolde mig för världen,
Medan du dränkte alla mina sorger,
Älskling,
I din första kyss.

Rönnerdahl han skuttar med ett skratt ur sin säng
solen står på Orrberget, sunnanvind brusar.

Rönnerdahl han valsar över Sjösala äng.

- Hör min vackra visa, kom sjung min refräng!

Tärnan har fått ungar

och dyker i min vik,

ur alla gröna dungar

hörs finkarnas musik.

Och se, så många blommor

som redan slagit ut på ängen!

Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl han virvlar sina lurviga ben

under vita skjortan som

viftar kring vaderna.

Lycklig som en lärka uti majsolen sken,

sjunger han för ekorn,

som gungar på gren!

Kurre, kurre, kurre

nu dansar Rönnerdahl

Koko! Och göken ropar

uti hans gröna dal.

Och se, så många blommor

som redan slagit ut på ängen!

Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl han binder utav blommor en krans,

binder den kring håret, det gråa och rufsiga,

valsar in i stugan och har lutan till hands,

väcker frun och barnen med drill och kadans.

- Titta! roar ungarna,

Pappa är en brud med blomsterkrans i håret

och nattskjortan till skrud!
Och se, så många blommor
som redan slagit ut på ängen!
Gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl är gammal,
men han valsar ändå,
Rönnerdahl har sorger och
ont om sekiner.

Sällan får han rasta – han får slita för två.
Hur han klarar skivan, kan ingen förstå,
ingen, utom tärnan
i viken – hon som dök
och ekorren och finken
och vårens första gök.
Och blommorna, de blommor
som redan slagit ut på ängen,
gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Dansen den går uppå Svinnsta skär
hör klackarna mot hällen.

Gossen han svänger med flickan kär
i stilla sommarnatt.

Blommorna doftar från hagen där
och många andra ställen,
och mitt i taltrastens kvällskoncert
hörs många muntra skratt.

Ljuvlig är sommarnatten
blånande vikens vatten
och mellan bergen och tallarna
höres musiken och trallarna.
Flickan har blommor i håret,
månen strör silver i snåret.
Aldrig förglömmar jag stunderna där
uppå Svinnsta skär.

Gossen tar flickan uti sin hand
och vandrar neråt stranden,
lossar sin julle och ror från land,
bland klippor och bland skär.
Drömmande ser han mot vågens rand
som rullar in mot stranden,
kysser sin flicka så ömt ibland,
och viska "Hjärtans kär".

| Ljuvlig är sommarnatten...

Solen går upp bakom Konungssund,
och stänker guld på vågen,
Fåglarna kvittra i varje lund,
sin stilla morgonbön.
Gäddorna slå invid skär och grund,
så lekfulla i hågen,
men sista valsen i morgonstund,
man hör från Svinnerön.

| Ljuvlig är sommarnatten...

Blommande sköna dalar,
Hem för mitt hjertas ro!
Lummiga gröna salar,
Der vår och kärlek bo!
Soliga barn af luft och ljus,
O jag förstår ert tysta sus,
Blommande sköna dalar,
Hem för hjertats ro!

Säll i syrenens skugga,
Söker jag här mitt hägn.
Rönnarnas dofter dugga
Finaste blomsterregn.
Regnet slår ned i hjertats vår;
Hela dess verld i blommor står.
Säll i syrenens skugga
Söker jag mitt hägn.

Kom, du min vän i skogen,
Kom, vid min sida sjung!
Skogen är evigt trogen,
Våren är evigt ung.
Lifvet förgår som qvällens fläkt;
Evig är vårens andedrägt!
Kom, du min vän i skogen,
Vid min sida sjung!

Älskade blåa öga,
Le som i fordna dar!
Låt hvita rönnen snöga
Blommor på det som var!
Skänk glad åt qvällens dagg din tår!
Vakna på nytt till sol och vår!
Älskade blåa öga,
Le som fordna dar!

Blommande sköna dalar
Stråla af sällhet då;
Klarare våren talar,
Bättre vi den förstå.
Aftonen rodnar, vakan slår,
Stilla en doft ur hjertat går.
Blommande sköna dalar
Stråla sällhet då.

Vårvindar friska, leka och viska
lunderna kring ett älskande par.
Strömmarna ila, finna ej vila,
förrän i havet störtlågen far.
Klappa mitt hjärta, klaga och hör.
Valthornets klang kring klipporna dör.
Strömkarlen spelar, sorgerna delar
vakan kring berg och dal.

Det går en vind över vindens ängar,
det fladdrar till i en tyllgardin.
Och jag ska skriva en sommarvisa
med sol och blomdoft i melodin.
Jag ville sjunga om Katarina,
till träklangsflöjter och alcymbal
men vindens toner blir sommarns sånger,
jag bara lyssnar i björklövssal.
Det går en vind över vindens ängar,
det fladdrar till i en tyllgardin.
Och jag ska skriva en sommarvisa
med sol och blomdoft i melodin.

Det går en flicka i aspelunden,
jag har ett gulnat fotografi.
Med åren blev hon en dröm, en saga,
en ensam vandrars sympati.
Jag ska skriva en liten visa
där ögonblick blir till evighet
men ord blir stumma och toner döda
och visans tanke blir hemlighet.
Det går en flicka i aspelunden,
jag har ett gulnat fotografi.
Med åren blev hon en dröm, en saga,
en ensam vandrars sympati.

Silliskapitel

För att va' svensk krävs inte mycket,
ej någon särskild karaktär.
Tig bara stilla som en jycke
för inget svärmod får det finnas där.

Gör mig till Finlandssvensk,
jag vill va halvutländsk
och få va' full på jobbet varje dag.
Då får man slåss med kniv
och ingen man med HIV
har gjort det farligt att små flickor ta.

Gå på IKEA ger mig ångest
Sven-Bertil Taube ger allergi.
I Sverige finns det bara kräftpest.
Men i tusen sjöars land kan jag bli fri!

Gör mig till Finlandssvensk
jag vill va halvutländsk
och köra bil som bara Mika kan
kunna få vara tyst
och ändå ratta byst,
få prata svenska - men ändå va' man.

139

Jämlik Visa

Brevet från kolonien

Från Ritualkarnevalen 1998

Teknologer dricker pilsner.

Psykologer dricker rödvin.

Ekonomer dricker drinkar.

Men alla står tillsammans när de pinkar.

---

140 | I Finlands djupa skogar

I Finlands djupa skogar
där får man suppa gratis,
bomfaderi,
där får man suppa gratis.
Där blandar man bark
i båd' vete och potatis,
bomfaderi faderallanlej.

I Rio de Janeiro
där får man pippa gratis,
bomfaderi,
där får man pippa gratis.
Där växer ju barnen
uti magen som potatis,
bomfaderi faderallanlej.

I Rio de Janeiro
går alla flickor nakna,
bomfaderi,
går alla flickor nakna,
för att inte kukarna
på pojkarna ska slakna,
bomfaderi faderallanlej.

I Rio de Janeiro
där pippar man på taken
bomfaderi,
där pippar man på taken.
Har man ingen hora
tar man kaverin i baken,
bomfaderi faderallanlej.

I Rio de Janeiro
där pippar man i diken,
bomfaderi,
där pippar man i diken.
Har man inget levande
så pippar man med liken,
bomfaderi faderallanlej.

I djungelns djupa skogar
där springer Tarzan naken
bomfaderi,
där springer Tarzan naken.
Och Jane, hon ser till
att han har fjong på staken
bomfaderi faderallanlej.

I djungelns mörka hydda
där ligger Jane och flämtar
bomfaderi,
där ligger Jane och flämtar.
Och bredvid står Cheetah
med en stor banan och väntar
bomfaderi faderallanlej.

---

141 Lambo

Alla: Sätt nu glaset till din mun.

Tjo-faderittan lambo.

Och drick ur, din fyllehund.

Tjo-faderittan lambo.

Se, hur brännvinet ur glaset
rinner ner i fylleaset.

Lambo, hej ! Lambo, hej ! Tjo-faderittan lambo.

Solo: Jag ur glaset druckit har,

Alla: tjo-faderittan lambo.

Solo: Ej en droppe finnes kvar,

Alla: tjo-faderittan lambo.

Solo: Som bevis jag nu vill vända
glaset på dess rätta ända.

Alla: Lambo, hej ! Lambo, hej ! Tjo-faderittan lambo.

Ja, han kunde konsten, han var en äkta fylle-fyllehund.

Låt oss gå till nästa man och se vad han förmår.

---

142 Liten Jumbo

Liten Ivan springer över stäppen.
K-pist smattrar Ivan faller ner...

| :,: Blod och slamsor sprida sig för vinden,
| liten Ivan springer aldrig mer :,:

Liten jumbo flyger över Sovjet.
Mig 23 går upp och skjuter ner.

| :,: Liten jumbo störtar ner i havet,
| liten jumbo flyger aldrig mer :,:

Liten U-båt simmar in i Sverige.
Liten U-båt stöter på ett grund.

| :,: Liten U-båt flyter upp till ytan,
| liten U-båt simmar inte mer :,:

Litet kraftverk smäller uti Ryssland.
Ryssar dör som flugor runt omkring.

| :,: Hela saken tystas ner av staten,
| litet kraftverk strålar aldrig mer :,:

Mjölk, mjölk, vi vill ha mjölk,
det är vår senaste nyck.

Mjölk, mjölk, vi vill ha mjölk,
det är en underbar dryck.

Hämta din spann och mjölka din get,
och ge mig en klunk utav det.

Slut upp i kampen för helnykterhet.
Mjölk är det bästa vi vet!

Jag föddes av min faster,
båd far och mor pedraster,
jag levt mitt liv i laster.
Je suis Marquis de Sade.

Min uppväxt på bordellen
tog slut med stora skrällen,
värdinnan blev på smällen.
Je suis Marquis de Sade.

När jag på flicka tänder,
får hon av min piska stora ränder
båd på mage rygg och länder.
Je suis Marquis de Sade.

Jag älskar i naturen,
får umgås fritt med djuren,
Europa, hon med tjuren
älskas av Marquis de Sade.

Jag eggas ej av rosor,
av snus i gyllne dosor,
som när jag ett par trosor
får sätta på Marquis de Sade.

Med blonda och brunetter
och någon gång med svarta getter
spenderas mina nätter.
Je suis Marquis de Sade.

När jag kommit rätt i tagen
går jag ut i gröna hagen,
och tar en ko på magen.
Je suis Marquis de Sade

När jag går på toaletten
har jag smärgel i boetten
det river gott i stjärten.
Je suis Marquis de Sade.

Går jag sen upp mitt i natten
kissar jag en skvätt i hatten,
sen rinner det på kravatten.
Je suis Marquis de Sade.

Min vän, var masochist är,
nekrofiler och sadister,
var blotterska min syster.
Je suis Marquis de Sade.

Nu kan jag inte mera,
skall ut och masturbera,
kom med så blir vi flera.
Je suis Marquis de Sade.

Solen den går upp och ner,
duu-daaa, du-daaa.
Jag ska aldrig supa mer,
hej, duu-daa-dej.
Hej, duu-daa-deej,
hej, duu-daa-deej.
Jag ska aldrig supa mer,
hej, duu-daa-dej.

Men detta var ju inte sant,
duu-daaa, du-daaa.
Imorgon gör jag likadant,
hej, duu-daa-dej.
Hej, duu-daa-deej,
hej, duu-daa-deej.
Imorgon gör jag likadant,
hej, duu-daa-dej.

Jag är en liten undulat
som får så dåligt med mat,
för dom jag bor hos,
för dom jag bor hos, dom är så snåla.
Dom ger mig fisk varenda da',
det vill jag alls inte ha.
Jag vill ha brännvin,
jag vill ha brännvin och Coca-Cola.

Jag är en stor och farlig varg,
och nu så är jag så arg,
för uti skogen,
för uti skogen, finns bara planter.
Jag äter bär varenda da',
det vill jag alls inte ha.
Jag vill ha småbarn,
jag vill ha småbarn och gamla tanter.

Jag är en knarkare från sta'n,
och jag är sur utav fan
för abstinensen, för abstinensen vill jag bli utan.
Jag röker gräs varenda dag,
det vill jag alls inte ha.
Jag vill ha piller,
jag vill ha piller
och stora sprutan!

Jag är gårdags-sillen jag
som ligger här goddag, goddag,
för den jag bor hos,
för den jag bor hos, mår lite illa.
Jag kommer opp så här ibland
och ser mig om lite grand
fast den jag bor hos,
fast den jag bor hos, int' sku' villa.

.,:Vi vill ha mera ryssar upp i rymden
och vi hoppas att de aldrig kommer ner igen.,:

| Juri Gagarin,
| Juri Gagarin.

Vi vill ha mera ryssar upp i rymden
och vi hoppas att de aldrig
kommer ner igen.

.,:Vi vill ha mera svenskar på Mallorca
och vi hoppas att de aldrig kommer hem igen.,:

.,:Vi vill ha mera norrmän upp i fjällen
och vi hoppas att de aldrig kommer ner igen.,:

.,:Vi vill ha mera danskar ut i Nordsjön
och vi hoppas att de aldrig kommer hem igen.,:

.,:Vi vill ha mera jänkare till Alaska
och vi hoppas att de aldrig kommer hem igen.,:

.,:Vi vill ha mera finnar in i bastun
och vi hoppas att de aldrig kommer ut igen.,:

.,:Vi vill ha mera koskisar ner i magen
och vi hoppas att de aldrig kommer upp igen.,:

Vem är du, vem är jag -
har jag mist förståndet?
Hoppas på att du ger mig svar.
Har vi samma blodomlopp
finns det hopp.
Minns du finska viken där vi badade som barn?
Karriär som au pair,
passa franska småglin,
lida pin för att få bli fin.
Ingen har ju annat nåt,
av min komplott:
att jag for på klassresa från Finlands misär!

Finland är Finland, och Finland är bra -
vi har en pipe-line med sprit från Moskva.
Bada bastu, slå sig med ris,
hacka hål i is.
Sauna är sauna, och sauna är bra -
där kan man klia bort hud varje dag.
Huden rodnar och lyser grällt.
Syskon! (vi måste va' syskon)
Ja, eventuellt!

Utedass, Euroklass,
hade vi på gården -
bakom dasset fanns det en grop.
Där trilla våran Pekka ner,
sågs ej mer;
vi stod kvar och glodde, men sen gick vi in och åt.
"S.O.S., hör ni mej?" hördes ifrån gropen -
Pekka ville inte va' kvar.
Vi försökte dra han opp,

men det var stopp,
för han hade fastnat i vår pipe-line med sprit!

| Finnar är finnar, och syns på en mil -
då får man kleta på mer Clearasil!
Mycket täckstift, och lyckan är gjord,
sanna mina ord!
Syskon är syskon, och syskon är bra,
men vi blev fler än vad mor ville ha.
Preventivmedel ej aktuellt,
Syskon! (vi måste va' syskon)

Register

A

Å ja ha vari full i femton år	25
Ålandsvisan	113
Alla sorters Punsch	81
Är du vissen	36
Astu-Mattas omvändelse	24
Att dricka brännvin	51
Auld lang syne	95

B

Båklandets vackra Maja	109
Batong och vin	71
Björneborgarnas marsch	6
Bordeaux, Bordeaux	70
Bort allt vad oro gör	73
Brännvin, vatten	31
Brännvini bränner	54
Brännvini he e no ein krångloan vääto	24

C

Calle Schewewns vals	111
Crambamboli	82

D

Danmarks nationalsång	12
Där björkarna susa	114
Där som sädesfälten	32
Där som sädesfälten	32
Das Königslied	69

De brevitae vitae	16
De gamlas hälsning till brudparet	124
Den sällskapssjuka halvan	33
Det ärvda vikingsinne	41
Det er et yndigt land	12
Det går en vind	135
Det satt en mås	34
Det smakar så härligt, det smakar så gott ..	79
Det var dans bort i vägen	112
Det var en gång jag tänkte	78
Djungelpunsch	80
Du gamla, du fria	11

E

Ein König ist der Wein	69
Emel for åp ped ti Öjen	23
En dansk aquavit	91
En sjöman älskar havets våg	113
En sommardag i Kangasala	8
En tärna kom gungande	99
Enligt Darwins teori	42
Estlands nationalsång	13
Ett kungsminne	100
Ett litet glas rödvin mot flunssan	71

F

Fafa ska stjong	29
Festmarsch för Vasa nation	96
Feta fransyskor	72
Finlandiahymnen	7

Finlands nationalsång	1
Fjäriln vingad syns på Haga	117
Fjärran han dröjer	39
Folkvisa	114
Fordom odlade man	35
Först i början rena skräcken	97
Foten i en potta	115
Från slätterna och havet	96
Frans Mikael Franzéns dryckesvisa	68
Fredmans epistel nr 9	116
Fredmans Epistel Nr.64	117
Fredmans epistel nr. 82	66
Fredmans sång nr 21	65
Fri såsom Bottens brusande bölja	5
Frippes vinvisa	71
Full i femton år	25

G

Gå på fest	36
Gaudeamus igitur	16
Gör mig till Finlandssvensk	137
Grannas skithus	28
Grannas skithus ha raka ikull	28
Granne! Gör du just som jag gör	73
Gul lyser solen	83
Gul punschvisa	83

H

Hälsninga har ja ifrån Linnuspera	26
Halvankaren	37

Här är gudagott att vara	67
Har du visor min vän	118
Härjarvisan	38
Hej dingelidong	56
Helan	39
Helan går	39
Heppeneppepetepp	40
Horatii Ode XXII	17
Höstvisa	119
Hur länge skall på bordet	41

I

I Finlands djupa skogar	139
I högan nord vår vagga stod	2
I Norrland växer det	87
I Roslagens famn	111
Idag ska vi ha	57
Imbelupna glaset	39
Imsig Vimsig	74
In blåmåla plåtbåt	23
Infinitesimaldifferensen	42
Interger vitae	17
Internationalen	46
Isoo-Antti ja Rannanjärvi	108

J

Ja je åp NTM	30
Jag är vasung	105
Jag gillar alla tiders punsch	80
Jag gillar	78
Jag gillar punschen	78

Jag gungar i högsta grenen	8
Jag längtar hem	44
Jag minns än idag hur min fader	70
Jag sitter, källa, vid din rand	9
Jag trivs bäst i Öppna landskap	126
Jag tror på sommaren	120
Jämlig Visa	138
Johansson är ful	85
Jos eukkosi kieltää	92
Josip va in litin, litin klepp	22
Jungman Jansson	121

K

Kaffevisa	79
Kaks kisälliä	107
Kalmarevisan	89
Kassen full	43
Kåtong fields	22
Kom Skåne och Aqua Vitae	61
Kosmonauten	44
Kostervalsen	122
Kristallen den final	123
Kun veikot kaupungilla harhaan	98
Kymmenen virran maa	3

L

Lambo	140
Längtan till landet	20
Liten Jumbo	141
Livet är härligt	45
Lossis nimega gradesko	90

M

Maa ponteva Pohjolan	3
Majsång	19
Man cyklar för litet	49
Marsch för UV	5
Måsen	34
Men liljorna de växa upp om våren	124
Mera brännvin	46
Minnet	47
Mitt lilla lån	48
Mitt namn är Nikolajev	44
Mjölakens lov	142
Morgonen ljusnar så rosig och fager	125
Morgonvisa	125
Mu isamaa	13

N

När fiskargubben satt	33
När gud en gång den vackra världen skapade	82
När punschen småningom är slut	86
När skämtet tar ordet	68
När som livet kännes	36
När supen runnit hädan	81
Nattvarden	75
Noppåviisa	26
NTM	30
Nu ska vi ut och härja	38
Nu temperaturen är hög uti kroppen	53
Nylands nationshus	29
Nylands nationshus har raka ikull	29

O

O, du studentens glada liv	18
O, jerum, jerum, jerum	18
Och än går det vågor	37
Och Mauno han satt på Gullranda	50
Om cykling	49
Oon vain köyhä poika	55
Öppna landskap	126
Österbotten, Österbotten	4
Österbotten, Österbotten	4
Österbottnisk dryckesvisa	101
Över bygden skiner sol.....	10

P

Pappa kom bort	104
Pias snapsvisa	102
Plocka vill jag skogsviol	127
Pojat tenttiin emme me ehtineet	15
Presidentvisan	50
Punsch, punsch	81
Punschlinjen	77
Punshcen kommer	76

R

Rammens visa	99
Rattataa	51
Ren helan slunkit ner	52
Ren som en jomfru	91

Rönnerdahl han skuttar.....	131
Rosa på bal	128
Rullaati, rullaati	53
Rump rump rumpeliraa.....	26

S

Så drickom, drickom.....	52
Så Länge Skutan Kan Gå	129
Så lunka vi så småningom	65
Så skimrande var aldrig havet	130
Så slickar vi, så slickar vi.....	86
Så väva vi vallman	39
Sadistvisa	143
Sång nr 17 ur Bacchi Tempel	73
Sången om Vasungafflickan	97
Si me svättas kvalin da	30
Sibbovisan	54
Sista punschvisan	86
Sittningen går mot sitt slut	77
Sjösala vals	131
Sjungom studentens lyckliga dag	14
Skärgårdsidyll	34
Sköna maj, välkommen	19
Skönheten och odjuret	85
Skönheten och odjuret	84
Skynda dig älskade	119
Slumrande toner	21
Snabba på med vinet	75
Snaps, den är ljuv och härlig	102
Solen den går upp och ner	144

Som förr om åarä	27
Sommarmarsch	10
Söner av ett folk som blött	6
Sörnai gusha	55
Stackars styrman Karlsson	115
Strunt i sorger	56
Studentsång	14
Studio auf einer Reis	94
Sveriges nationalsång	11
Svinnsta skär	132

T

Ta dig en vodka	45
Talon laulu	98
Tänään otetaan	57
Tänk om jag hade lilla nubben	58
Teinilaulu	15
Till spritbolaget	59
Till Stockholm for	40
Trink, Trink	93
Tuborg	60
Tusan, jäken, köm a stuli nöulon	23
Två vandrande gesäller	106
Ty en blomma är glädjen	68
Tycker du att graven är för djup	65

U

Under rönn och syren	110
----------------------------	-----

Under ränn och syren	133
Undulaten	145
Uppå väggen går en gädda	64
Ur "Alt heidelberg"	18
Urbummellied	94
Uti vår mage	61
Uti vårt barskåp	62

V

Vååre i Pedäsi	27
Vädjan till punschen	84
Vägen hem var mycket lång	119
Vaknen alla, höjen eder	21
Vårt Land	1
Vårvindar friska	134
Vasa Marsch	2
Vem sade ordet	63
Vi kom' från Norrland	88
Vi skålar för våra vänner	103
Vi vill ha mera Ryssar upp i rymden	146
Vi vill ha vin	72
Vid en källa	9
Viinaa, vettä	31
Vila vid denna källa	66
Vintern rasat ut bland våra fjällar	20
Visa vid vindens ängar	135
Vodka, vodka	64

